75STE JAARGANG No. 9747 DINSDAG 18 FEBRUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Enthousiasme in SURINAME kende geen grenzen

PRINSES BEATRIX schreed over bloementapijt Paramaribo binnen

MGR. KUYPERS begroet prinses in Missiecentrum Zorg en Hoop

Paramaribo. — Waarschijnlijk zijn nog nimmer zoveel mensen op het vliegveld Zanderij aanwezig geweest voor de verwelkoming van een lijnvliegtuig van de K.L.M. als gistermiddag, toen het vliegtuig van Curaçao met een wijde boog over Paramaribo vloog en daarna koers zette naar Suriname's internationale vlieghaven. Keurig op tijd streek de grote vogel uit het KLM-nest op de nieuwe drie kilometer lange startbaan neer en weldra stond het vliegtuig geparkeerd voor de autoriteiten, die ter verwelkoming aanwezig waren. Men zag onder hen gouverneur van Tilburg, dr. J. H. Ferrier, minister-president van Suriname; de heren S. Axwijk, voorzitter van de Staten van Suriname; J. A. Jessurun, wnd. ondervoorzitter van de Raad van Advies; mr. F. Haverschmidt, wnd. president van het Hof van Justitie mr: L. Lichtveld, voorzitter van de Rekenkamer van Suriname; dr. C. Nagtegaal, direkteur van het kabinet van de Gouverneur van Suriname en kolonel R. Boer, commandant van de Troepenmacht van Suriname.

Koningskind geëerd met krans van FAJA LOBI

Snel werd de trap aangevoerd en toen zwaaide de deur open. Het volgend ogenblik stond de prinses in het felle licht van de middagzon en wuifde naar de honderden, die haar eerste aankomst op Surinaamse bodem tot een onvergetelijk feit, ook voor haar, of misschien zelfs juist voor haar, maakten. Plechtig klonken de tonen van het Surinaamse volkslied over de savannen en toen vervolgens ook het aloude Nederlandse volkslied had weerklonken, leek het wel alsof een zekere betovering verbroken werd. Met vlugge stappen kwam de prinses de trap af en met een stralende glimlach, waaruit niets bleek van de vermoeienissen van het bezoek aan de Antillen en de lange vliegtocht, begroetten zij de verzamelde autoriteiten. Nadat allen aan haar waren voorgesteld en ook de leden van het gevolg van de prinses een handdruk hadden gewisseld met de Surinaamse notabelen, inspekteerde Prinses Beatrix de erewacht van honderd man van de Troepenmacht in Suriname.

Begeleid door de commandant, kapitein M. P. van den Bergh, liep Prinses Beatrix langzaam langs de rij soldaten, hiermede een taak vervullend, die niet weg te denken is bij een gelegenheid zoals deze hier vanmiddag in het Surinaamse vlakke land.

Pas na de inspectie kwam het eigenlijke moment, waarop de prinses gelegenheid kreeg zich te wenden tot het Surinaamse volk en het werd een spontane begroeting van beide kanten. Mocht er een zekere verlegenheid te bespeuren zijn, dan was dit eer een uiting van nieuwsgierigheid van beide kanten, dan van gebrek aan hartelijkheid. Nieuwsgierigheid van de zijde van H.K.H., die immers voor het eerst in haar leven werkelijk tropisch gebied betrad en met de bewoners van dit tropische land kennis ging maken; nieuwsgierigheid van de zijde der begroeters, die immers de kroonprinses, van wie zij al zoveel gehoord hadden en die zij uit foto's en films al zo goed kenden, nu werkelijk in levende lijve voor zich zagen.

En deze nieuwsgierigheid ging gepaard met een zekere ontroering, een emotie, die men zo vaak gevoelt op zulk een ogenblik, dat men ook in vele latere jaren het niet zal kunnen vergeten. Want dat was het zeker: een onvergetelijk ogenblik, deze aankomst van Nederlands kroonprinses in Suriname.

Suriname maakt thans kennis met de jonge vrouw, die als de tijd daartoe gekomen is, de hoogste waardigheid in het Koninkrijk zal dragen en van haar kant is het thans de prinses gegeven kennis te maken met de schoonheid van dit deel van het Rijk; de levensvreugde, de toekomstmogelijkheden en de bijzondere eigenschappen van de uit verschillende rassen opgebouwde, gastvrije, Surinaamse bevolking.

Ach, wat is er verder over de aankomst op Zanderij te vertellen. Er waren bloemen, Prinses Beatrix aangeboden door het vierjarig dochtertje van minister Ferrier.

De prinses benutte deze gelegenheid om hier en daar even te praten, met enkele mensen, maar dit alles viel min of meer in het niet bij de emotie van het eerste ogenblik. De prinses keek nog even naar de in aanbouw zijnde gebouwen van de luchthaven, die tezamen met de voor straaltoestellen geschikte landingsbaan, Zanderij tot de modernste van het gehele Caraibische gebied zullen maken.

Tocht naar Paramaribo

Na in de auto te hebben plaats genomen, reed de prinses in gezelschap van gouverneur Van Tilburg naar Paramaribo. Bij het vertrek bleek plotseling de beklemming, zo die er nog mocht zijn, verbroken en verbrak de enthousiaste menigte de afzetting, zodat de auto met moeite kon wegrijden. Trots, zijn ras eigen stond in de schaduw van een grote Manjaboom, de oudste bewoner van Suriname, tezamen met familieleden en vrienden in hun dagelijkse Indiaanse kledij dit tafereel aan te kijken. Hij voelde zich bepaald niet op zijn gemak tussen deze mensen, die grotendeels uit de stad afkomtig waren en met Stoicijnse kalmte was hij ervan overtuigd ook binnenkort de gelegenheid te krijgen zijn hulde en aanhankelijkheid te betuigen aan deze telg van het hem zeer dierbare Oranjehuis.

De tocht van Zanderij naar Paramaribo, over een, dank zij de gelden van het Tienjarenplan, opnieuw geplaveide weg, werd op Leiydorp onderbroken. De bevolking, die zich verzameld had, kreeg in dit plaatsje gelegenheid zijn hulde te betuigen. Later moest opnieuw gestopt worden bij Nieuwe Grond, niet alleen omdat de erepoort een snelle rit onmogelijk maakte, maar ook omdat de opdringende bevolking niet toeliet, dat de prinses „zo maar" passeerde. Op Hindoestaanse wijze werd H.K.H. een bloemenkrans van Faja Lobi (hetgeen Vurige Liefde betekent) omhangen.

Nadat de tocht was voortgezet, bereikte de stoet al vrij spoedig de rand van Paramaribo en daarmede werd het begroetingsgejuich en de belangstelling van de bevolking voor de komst der prinses steeds luidruchtiger en enthousiaster. Bij de ingang van Paramaribo moest opnieuw worden gestopt. De bevolking had daar een bloementapijt neergelegd en hier legde H.K.H. te voet een honderd meter af, waarbij zij werd vergezeld door de stadscommissaris mr F. J. H. Barend.

Op een gegeven moment verbrak de enthousiaste menigte de afzetting, waardoor de prinses met de grootste moeite haar weg kon vervolgen. De mensen verdrongen zich om haar heen en probeerden haar hand te schudden.

Schoolkinderen uit Paramaribo zongen het Welkomslied van de bekende Surinaamse musicus Lex Vervuurt. Daarna ging het langs rijen juichende mensen naar het ruime Gouvernementsplein, waar in de woning van de gouverneur kamers voor de prinses en haar gevolg gereserveerd waren. Voor het paleis, door minister Kernkamp eens een van de mooiste paleizen in tropische landen genoemd, die hij kende, hadden duizenden inwoners van Paramaribo zich op het grasveld opgesteld en toen H.K.H. op het balkon verscheen, werd zij minuten lang toegejuicht. Vrolijk wuivend, kennelijk getroffen door de hartelijkheid van de bevolking van Paramaribo, groette de prinses terug.

Nog nimmer te voren was op het Gouvernementsplein een menigte mensen verzameld zo groot als gisteren. Het verkeer in de stad was daardoor gedurende enige tijd volkomen ontwricht.

Defilé

Hedenmorgen reeds vroeg was er volop leven in de stad. Het was na-

(vervolg naar pag. 6)

Secr.-generaal Caraib. Commissie naar Suriname en Brits Guyana

Port of Spain. — De heer C. F. Beauregard, secretaris-generaal van de Caraibische Commissie, zal morgen uit Trinidad vertrekken voor een officieel bezoek aan Brits-Guyana en Suriname.

Dit zal het eerste bezoek van de heer Beauregard aan deze landen zijn sedert hij secretaris-generaal werd en het zal het karakter dragen van een beleefdheidsbezoek aan de Gouverneur en leden van de regering van de landen. Bovendien zal de heer Beauregard van de gelegenheid gebruik maken om met de autoriteiten besprekingen te voeren over aangelegenheden van gemeenschappelijk belang.

De heer Beauregard zal vergezeld worden door de heer E. L. Cozier, voorlichtingsambtenaar verbonden aan de staf van het centrale secretariaat van de Caraibische Commissie.

Wedstrijden Curacaos elftal in Europa

's-Gravenhage. — Het elftal van Curaçao zal, na de wedstrijd tegen het Nederlandse elftal op woensdag, 23 april a.s. te Rotterdam, nog enkele wedstrijden spelen in Europa. Op 7 mei a.s. is het te Dusseldorf de tegenstander van een Westduits selectieteam en op vijftien mei a.s. speelt het te Kopenhagen een officiële interlandwedstrijd tegen Denemarken.

Voorts is in de afgelopen dagen tijdens besprekingen te Parijs de mogelijkheid bestudeerd om de toernee eventueel uit te breiden met landenwedstrijden tegen Marokko en Algiers en een duel met een Frans selectieteam; deze besprekingen zijn in een vergevorderd stadium.

Dank-telegram van PRINSES BEATRIX

H.K.H. Prinses Beatrix heeft heden vanuit het K.L.M.-vliegtuig „Prinses Margriet" dat Haar naar Suriname bracht, het volgende telegram verzonden aan Zijne Excellentie de Minister-President der Nederlandse Antillen:

„Bij het verlaten van de Nederlandse Antillen wil ik U en allen die U hierbij terzijde hebben gestaan nogmaals hartelijk danken voor het bijzonder prettige verblijf dat ik op de Nederlandse Antillen heb gehad."

—:—

Moskou. — Met behulp van 1.000 ton ontplofbare stof is in het gebied van Tagansai nabij Taskent in de Sowjet-Unie een gat van ongeveer 45 meter diepte in de aarde geslagen, aldus heeft Tass gemeld. Deze ontploffing maakt deel uit van proeven om door middel van ontploffingen wijziging aan te brengen in de vorm van het oppervlak van de aarde. Volgens het Russische blad Stroitelnaja Gazeta zal het binnenkort mogelijk zijn hele bergen op te blazen en het bergland in een vlakte te veranderen.

Vandaag is Prinses Marijke jarig. Wanneer de gedachten van allen in de Nederlandse Antillen heden uitgaan naar de jongste prinses, dan kan het niet anders, of dit geschiedt met een nog levendige herinnering aan het bezoek van haar oudste zusje Prinses Beatrix, dat zo juist achter de rug is. Het is om die reden, dat wij deze aardige foto van de beide zusjes (van de fotograaf Cas Oorthuys), ook al is die van enige tijd geleden, vandaag plaatsen.

EISENHOWER in brief aan BOELGANIN:

Zenden van geschreven redevoeringen is nutteloos

V.S. blijven bezorgd over doelstellingen van internationaal communisme

Washington. — President Eisenhower heeft er gisteren in een brief aan de Sowjet-premier, Boelganin, bij de Sowjet-Unie op aangedrongen een einde te maken aan de huidige impasse bij de voorbereidingen van een topconferentie door gebruik te maken van minder gepubliceerde contracten.

Eisenhowers brief, die maandag te Moskou is overhandigd, is een antwoord op Boelganins schrijven van 1 februari.

Eisenhower schreef,dat hij zich is gaan afvragen of men een resultaat zal kunnen bereiken door elkaar geschreven redevoeringen te zenden. Indien de Ver. Staten en de Sowjet-Unie vorderingen willen maken bij het verbeteren van hun onderlinge betrekkingen dan moeten andere wegen worden gevonden van voorzetting van het openbare debat, aldus en brief.

Volgens Eisenhower zal een gedachtenwisseling door middel van ambassadeurs of ministers van buitenlandse zaken van meer nut zijn dan wat Chroesjtsjef te Minsk de Polemieken tussen regeringschefs heeft genoemd.

De President betoogde, dat, indien de Sowjet-Unie het Amerikaanse voorstel de wereldruimte, alleen maar voor vreedzame doelen te gebruiken, van de hand wijst, de Sowjet-Unie de verantwoordelijkheid op zich laadt voor voorzetting van de bewapeningswedloop.

De Ver. Staten zijn bereid tot samenwerking met iedere Sowjetregering, die oprecht streeft naar vreedzame vooruitgang van het Russische volk, maar blijven bezorgd over de doelen van het internationale communisme.

Economische hulp aan W.I.-Federatie door Canada in studie genomen

West-Indië. — Officieel wordt uit Canada vernomen, dat de Canadese regering grote aandacht besteedt aan de kwestie van economische hulp t.b.v. de nieuwe West-Indische Federatie.

Premier John Diefenbaker gaf onlangs hierover een verklaring uit in het Canadese Lagerhuis. Hij zeide, dat zowel efficiënte vormen van praktische hulp in de naaste toekomst als hulp op lange termijn in studie zijn.

Bergtopconferentie!

De „kleine vier" — Andorra, Liechtenstein, Monaco en San Marino — zullen dit jaar een bergtopconferentie beleggen, aldus bericht United Press.

Het zal echter slechts een conferentie van afgevaardigden van de vier regeringen zijn, dus eigenlijk geen topconferentie, maar wel een conferentie op een bergtop, want de afgevaardigden komen samen in San Marino de dwergrepubliek op een berg. Een der agenda-punten is een „multilateraal vriendschapsverdrag om een overigens vermoeide wereld het goede voorbeeld te geven".

Baron Edward von Falz-Fein, een Liechtensteinse regeringsfunctionaris deelde mede, dat de conferentie in de laatste week van oktober gehouden zal worden om „problemen van gemeenschappelijk belang, hoofdzakelijk het toerisme, te bespreken" Het Vatikaan zal een waarnemer sturen.

—

Buenos Aires. — De Falkland-eilanden, die Brits bezit zijn maar waarop Argentinië aanspraak maakt zijn door een keten van onderzeese heuvels met het Argentijnse vasteland verbonden, aldus is te Buenos Aires bekendgemaakt. Dit zou zijn ontdekt bij een onderzoek door Amerikaanse en Argentijnse geleerden als onderdeel van het geofysische jaar.

2 meter sneeuw in straten van Washington

Man op ski's in New Yorks MADISON AVENUE

New York. — Men schat het aantal doden tengevolge van de sneeuwstormen, die het afgelopen weekeinde grote delen van het oosten van Noord-Amerika hebben geteisterd, op het ogenblik op meer dan 170.

In het grootste deel van het Oosten van de V.S. lag heden nog steeds een dikke laag sneeuw. Ook in Canada worden barre sneeuwstormen. In sommige streken is de temperatuur gedaald tot 45 graden Celsius onder nul, de laatste temperatuur die daar in 12 jaar is geconstateerd. Minstens vier Canadezen zijn om het leven gekomen. Op vliegveld Malton bij Toronto werden 12 vliegtuigen en een Hangar door een sneeuwstorm vernield. Aan beide kanten van de grens tussen de Verenigde Staten en Canada is het verkeer ontwricht.

In Washington heeft het grdotste deel van het overheidspersoneel heden weer vrijaf gekregen, daar de straten van de stad bedekt worden met een laag sneeuw van circaa 2 meter.

In New York vriest het al tien dagen. Men zag dinsdag een man op ski's op Madison avenue, een straat waar het gewoonlijk druk is.

In het gebied van de stad New York zouden meer dan 1000 scholen gesloten zijn.

Hulpploegen en hefschroefvliegtuigen met voorraden zijn naar Michican City in Indiana vertrokken. Op sommige plaatsen ligt de sneeuw hier circa 4 meter hoog.

Beperking van vergaderrecht opgeheven

P.P.A. houdt morgen politieke vergadering

Willemstad. — Bij Landsbesluit van de 17de februari 1958 No. 1 (P. B. 1958 No. 20) is met ingang van de 18de februari 1958 ingetrokken het landsbesluit houdende algemene maatregelen van de 14de januari 1958 (P.B. 1958 No. 3) waarbij de uitoefening van het recht van vereniging en vergadering in het eilandgebied Aruba onderworpen werd aan bepaalde beperkingen.

Het thans ingetrokken landsbesluit kwam destijds tot stand in verband met bijzondere omstandigheden in voormeld eilandgebied, waardoor de regering ernstig gevaar voor verstoring van de openbare orde vreesde.

Naar te Oranjestad bekend is geworden zal de P.P.A. als eerste politieke partij een vergaderin houden op morgenavond te S. Nicolaas. Er zal tevens een optocht en een openbare betoging worden gehouden.

De A.V.P., die eerder verschillende verzoeken tot het houden van een politieke vergdering zag afgewezen, zal volgende week voor het eerst in het openbaar bijeenkomen.

Geen afschietbanen voor middelgrote raketten in Duitse Bondsrepubliek

Bonn. — In de Duitse bondsrepubliek zullen naar te Bonn verluidt geen afschietbanen voor raketten met middelgrote reikwijdte worden aangelegd. Dit zou zijn vastgelegd echter tot dusver nog niet officieel bij het ministerie van buitenlandse zaken en dat van defensie te Bonn 's ingediend.

Volgens dit advies zullen afschietbanen in het betrekkelijk vlakke West-Duitsland teveel gevaar lopen voor acties van een vijand. Dit advies is in overeenstemming met het standpunt van de minister van defensie, Strauss.

In het advies zou worden voorgesteld afschietbanen te bouwen in de Franse en Italiaanse Alpen en in Turkije.

Het Bouwprogramma van de Amerikaanse strijdkrachten in West-Duitsland voorziet in de aanleg van 17 lanceerplaatsen voor nikeraketten ten behoeve van de luchtafweer in Rijnland-Palts. De Premier van Rijnland-Palts heeft dit Dinsdag in de landdag in Mainz verklaard.

St. Elisabeth's Gasthuis gaat opnieuw uitbreiden

Binnenkort nieuw gebouw voor laboratorium- en röntgenonderzoek

Willemstad. — De beschikbare ruimten voor Laboratorium- en Röntgenonderzoek van het St Elisabeths Gasthuis zijn thans te klein geworden. In verband hiermede zal er binnenkort een aanvang worden gemaakt met de bouw van een nieuw en uiterst modern gebouw, dat men in december van dit jaar hoopt klaar te krijgen. De kosten worden op een half miljoen geschat.

Het nieuwe gebouw zal langs het voorplein aan de linkerkant 45 meter lang en 13 meter breed worden en uit twee verdiepingen bestaan. Beneden zal het laboratorium worden ondergebracht, terwijl de bovenverdieping voor de röntgen-afdeling zal worden aangewend.

Er zullen drie laboratorium-zalen verrijzen voor fecaliën-, bloed- en clinisch-chemisch onderzoek, waartussen twee spoelkeukens voor instrumenten en glaswerk en een bloedprikkamer, aansluitend op de laboratorium-ruimten, zullen verschijnen met een galerij ervoor aan de pleinzijde.

Boven komt er geen galerij, doch een gang, waaraan rechts drie röntgen-zalen zullen grenzen, met ertussen een donkere kamer en dienstruimten voor de administratie, het film-archief, de behandelkamer, enz. Behalve een aanwezige diagnotische tafel, tomograaf en schedelstatief zal de nieuwe inrichting een doorlichtingstafel met Odelca kleinbeeldcamera en een hartcatherisatietafel bevatten.

Het gebouw wordt geheel „air-conditioned". Een en ander ter bescherming van de apparaten tegen salpeter en vocht. De voltooiing van het gebouw betekent opnieuw een stap in de richting van een betere medische verzorging van ons volk.

Haastige spoed . . . .

Willemstad. — Gisterochtend om 9.30 uur stak een man snel de Handelskade over, komende uit de Windstraat op het moment dat een personenauto rijdende over de rijstrook voor de brug voorbijreed. De man, die sterk onder de invloed was, liep tegen de linker voorkant van de auto en viel.

Hij bekwam een wondje boven het oog en een diepe snede in het dijbeen.

Verder behandelde de verkeersafdeling gisteren 5 lichte aanrijdingen.

POLITIE JOURNAAL

Willemstad. — De Politie verleende gisteren 11 maal assistentie en deelde 5 P.V.'s uit.

Piano-recital Harold Martina

Willemstad. — Onze stadgenoot, Harold Martina, zal zijn eerste piano-recital onder auspiciën van de Curaçaosche Kunstkring in de Stadsschouwburg op donderdag 6 maart, a.s. geven.

Het programma zal zeer interessante werken bevatten van Mozart, Bach, Schumann, Chopin, Debussy en Balakireff. Het stuk Islamey van laatstgenoemde componist zal op dit concert zijn eerste uitvoering op Curaçao beleven.

Harold Martina heeft zijn onderhandelingen met het Eilandsbestuur op bevredigende wijze volbracht, zodat het nu vaststaat, dat hij binnenkort naar Europa (hoogstwaarschijnlijk Wenen) vertrekt, alwaar hij zijn carrière als beroepspianist verder zal ontwikkelen.

Vervroegd bezoek St. Elisabeths Gasthuis

Willemstad. — Het Sint Elisabeth Gasthuis schrijft ons:

Zondagavond hebben vele bezoekers van patiënten in het Sint Elisabeth Gasthuis een onaangename teleurstelling moeten ondervinden, die wij betreuren en waarvoor wij onze spijt betuigen.

Om reden van het feit, dat dezer dagen (zondag, maandag en dinsdag) in het Ziekenhuis het Veertigurengebed gevierd wordt, waarvan de oefeningen des avonds om half 7 met een Plechtig Lof worden gesloten, is het avondbezoek gedurende die dagen gesteld van half 6 tot 6 uur.

Deze wijziging was over de huisradio gedurende enkele dagen aan alle patiënten bekend gemaakt in de veronderstelling, dat deze het aan hun familie, vrienden en bekenden zouden doorgeven en dat op deze wijze de verandering voldoende bekend zou worden. Deze veronderstelling is, helaas, niet juist gebleken. Tegen half 7 gisteravond presenteerden zich vele bezoekers aan de ingang, die niet konden worden toegelaten.

Heden zijn op dit punt afdoende maatregelen genomen en is aan de eilandelijke radio-omroepen verzocht aan de wijziging zo breed mogelijke bekendheid te geven. Dit zelfde middel zal in de toekomst bij alle eventuele tijdsveranderingen waarbij bezoekuren betrokken zijn, te baat worden genomen, zodat het Sint Elisabeth Gasthuis hoopt, dat deze onaangename ervaring zich niet meer herhalen zal.

N.V. Bouw- en Handels Mij „Bohama"

Willemstad. — Het eerste halfjaar van 1957 kenmerkte zich door aflopende aktiviteit in het bedrijf. Dit was voornamelijk het gevolg van het gereedkomen van de nieuwe installaties op de fabriekterreinen van de plaatselijke olie-industrie en het uitblijven van nieuwe opdrachten.

Ook het verloop in andere sektoren van het bedrijf vertoonde een soortgelijk beeld. Enige belangrijke werken voor de Overheid en het St Elizabeths Gasthuis kwamen gereed, doch aansluitende nieuwe opdrachten werden niet ontvangen. Het gevolg was, dat de omzet aanmerkelijk daalde ten aanzien van het voorgaande jaar.

De hierboven omschreven ontwikkeling had tengevolge, dat de personeelsbezetting met ongeveer één derde teruggelopen is. Het derde kwartaal vertoonde een zodanige slapte in het bedrijf, dat de kernploegen met moeite aan de gang konden worden gehouden.

Ondanks de vermindering van werkzaamheden op de fabriekterreinen van de C.P.I.M., bleef deze maatschappij ook in 1957 de belangrijkste opdrachtgeefster, voornamelijk omdat nog onderhanden is een woningbouwprojekt op Brievengat en een nieuwe opdracht werd ontvangen voor het bouwen van woningen op Julianadorp.

De werkzaamheden voor de Missie vormden voorts een belangrijk bestanddeel van de omzet. Een ander deel van de omzet werd verkregen uit nog af te maken werken van de Overheid en werkzaamheden voor particulieren.

Vooruitzichten voor het jaar 1958 zijn niet ongunstig te noemen, gezien de in het vierde kwartaal 1957 ontvangen nieuwe opdrachten en de opdrachten, welke nog verwacht worden. Een verschuiving van de aktiviteit voor de olie-industrie naar andere sektoren in het bouwbedrijf, zal zich waarschijnlijk in het eerste kwartaal 1958 blijven voortzetten.

Aangifte van bedreiging

Willemstad. — Gistermidag om 5 uur kwam er een Portugees aan de wacht Rio Canario, die onderhouding verzocht van een andere Portugees, die getracht zou hebben brandende gasoline op hem te gooien. De zaak is bij de recherche in onderzoek.

Lastige Carnavalisten

Willemstad. — Om 22.10 uur gisteravond verschenen er aan de wacht twee meisjes, die verklaarden door twee gecostumeerde personen te zijn aangevallen. Een van de meisjes brak haar bril en het andere had een wond aan haar voet.

Agenda

West-End.
„A Man Alone" om 19 en 21 uur.

Cinelandia:
„El fantasma de la casa roja" om 7 en 9 uur n.m.

Roxy:
„Finger of Guilt" om 7 uur n.m. en om 9 uur n.m. „House of Secrets".

Caribe
„The night hunter" om 8 uur n.m.

Club.-J. P. F.
Hedenavond, vergadering bestuur en wijkcommsissies en morgenavond Canasta drive o.l.v. de Canasta afdeling: aanvang 20.15 uur n.m.

Filmliga Curaçao.
Herhaling van het programma van woensdag 12 februari (V.G. K.S. voorstelling)

Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 —7.00 J. N. F. Jung tel: 3353
b.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
J. A. Ossenkopp, Ala Blancaweg 29, Damacor, tel 36118
B.g.g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
J. J. van Kampen tel: 4326

C.S.M.

Rederij.
E. van der Werf tel: 3101

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
E. van der Werf tel 3101

Dok Afdeling:
16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel. 2498

Advies-commissie citrus-cultuur voor West-Indie en Honduras

West-Indië en Brits Honduras. — De heer H. R. Hinton, een Britse geleerde en voedsel-specialist, zal deel uitmaken van een 3-man sterke groep, die West-Indië en Brits Honduras zal adviseren over aangelegenheden betreffende de citrus-kultuur. In deze groep bevindt zich ook prof. T. Wallace, voormalig direkteur van het Landbouwonderzoekingsstation van de Universiteit van Bristol.

Het derde lid, wiens naam nog niet bekend is, zal een Amerikaanse geleerde zijn. De heer Hinton zal vooral adviezen geven over de methodes van verwerking van de citrusvrucht.

Vooruitzichten zoutwinning in Ned. Antillen gunstig

Willemstad. — Als gevolg van de zware regenval van de vorige jaren, was het zout pas zeer laat in het jaar rijp om te oogsten, en ongelukkigerwijze kon toen slechts heel weinig worden gegaard, daar er praktisch geen arbeiders voor dit soort werk te vinden waren.

Behalve de verkoop op de eilanden Curaçao, Aruba en Bonaire, was er nog enige export naar Suriname en een heel enkele keer ook naar de Britse eilanden.

Nog steeds vormen de tariefmuren in de meeste omliggende gebieden een aanzienlijke belemmering voor de export van zout van Bonaire. De vooruitzichten zijn niettemin gunstig.

MIJNMAATSCHAPPIJ CURACAO

Willemstad. — In totaal werd in het afgelopen jaar door de Mijnmaatschappij Curaçao 105.389 long ton fosfaat verscheept, alles naar de Verenigde Staten. In 1956 bedroeg het totaal aan verschepingen 103.584 long ton, waarvan ongeveer 5% naar Canada en de rest naar de Verenigde Staten.

Plaatselijk werd aan kalksteen 18.504 m3 verkocht, tegen 27.882 m3 in 1956. De verkoop van kalk was evenals in 1956 nihil.

Het aantal arbeiders bedroeg aan het einde van:

	1957	1956
van de Nederlandse Antillen	304	291
van andere eilanden	105	63
Portugezen	12	10
Totaal	421	364

Kon. Ned. Mij. voor Havenwerken N.V.

Willemstad. — Onderstaand volgt een opsomming van de aktiviteiten van dit bedrijf gedurende het jaar 1957.

Voor de **N.V. Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij** werden diverse betonwerken uitgevoerd.

Voor de **Dienst van Openbare Werken op Curaçao:**

In de maand juli 1957 werd een aanvang gemaakt met het maken van een damwandkonstruktie in de ingang van de St Annabaai nabij het Waterfort, welke werkzaamheden in januari 1958 gereed zouden komen.

Verder werden in de ingang van de St Annabaai een aantal proefheiïngen verricht ten behoeve van in 1958 uit te voeren baggerwerken.

Voor de **Dienst Watervoorziening op Curaçao:**

Einde oktober 1957 werd begonnen met het boren en storten van stampbeton fundatiepalen t.b.v. de uitbreiding der distillatie-inrichting te Mundo Nobo.

N.V. Ned. Beton Mij „BATO"

Willemstad. — Gedurende het afgelopen jaar was deze maatschappij, wat betreft de utiliteitsbouw bevredigend van werken voorzien. In de sektor „waterbouwkundige werken" kenmerkte zich het eerste halfjaar door slapte, doch in het tweede halfjaar trad daar een verbetering in.

Tot de werken, die in 1957 werden opgeleverd, behoorden o.a. de veerbotensteiger aan de De Rouvilleweg; een reparatie aan de Grote Werf en een verbetering aan de Prins Hendrikwerf, welke laatste thans nagenoeg gereed is.

Omtrent de vooruitzichten voor 1958 kan thans niets met zekereid worden gezegd.

Omzet van N.V. Combinatie Pletterij Nederhorst bleef in het voorbije jaar stijgen

Willemstad. — Gedurende het afgelopen boekjaar 1957 bleef de totale omzet van de N.V. Combinatie Pletterij Nederhorst stijgen en werd deze ruim 20% hoger dan in het voorafgaande jaar. Hiermede werd aan de verwachting voldaan, dat de omzet hoger kon worden door de verbeterde outillage en gedane uitbreidingen.

Het nieuwe kantoorgebouw op Parera werd in gebruik genomen, waardoor een betere centralisatie werd verkregen.

De vernieuwingen van het machinepark vonden gestadig voortgang.

De afdeling sleepboten werd uitgebreid door aanschaf van de sleepboot **„Parmo"**, terwijl overwogen wordt tot de bouw van een grotere sleepboot over te gaan.

Het aantal in dienst zijnde personen vertoont een opgaande tendens; hoewel de maatschappij gedwongen is, door gebrek aan voldoende lokale geschoolde werkkrachten, nog steeds buitenlandse vaklieden aan te trekken, slaagde zij er in deze plaatsen te bezetten.

Aan salarissen en lonen werd uitbetaald ƒ 3.800.000,— (in 1956: ƒ 3.400.000,—). De totale omzet bedroeg ƒ 9.100.000,— (1956: ƒ 7.525.000,—).

Het Koningin Wilhelmina-dok was enigszins onderbezet met 53 schepen, vertegenwoordigende 49.221 Br. reg. ton.

De bezetting voor scheepsreparaties en machinefabriek was zeer bevredigend.

De afdeling tankbouw en konstruktie was zeer onderbezet.

De bouwafdeling bleef nagenoeg op haar omzet van 1956.

Van de ƒ 9.100.000,— uitgevoerde werken was de verdeling als volgt:

	1957	1956
Bouwafdeling, inkl. steenfabriek en timmerfabriek	ƒ 2.144.700,—	ƒ 2.165.500,—
Dok en scheepsreparaties	ƒ 6.100.000,—	ƒ 4.534.700,—
Tankbouw en konstruktie	ƒ 573.300,—	ƒ 767.100,—
Eigen staalwerken	ƒ 131.100,—	
Diverse staalwerken	ƒ 111.000,—	

Staalafdeling

a) **Scheepsreparaties**

In het verslagjaar werd voor een bedrag van ƒ 6.100.000,— aan reparaties uitgevoerd, omvattende 561 (1956: 516) schepen van 22 nationaliteiten, met een totaal van 4.599.099 Br. reg. ton (1956: 3.918.228 Br. reg. ton), terwijl 53 (1956: 66) schepen van 8 nationaliteiten met totaal 49.221 Br. reg. ton (1956: 59.146) in het Koningin Wilhelmina-dok werden opgenomen.

b) **Tankbouw en konstruktie**

Omzet ƒ 573.300,—. Deze omzet vertoonde een belangrijke daling, vergeleken met het boekjaar 1956. Het werk betrof hoofdzakelijk tankreparaties ten behoeve van de N.V. Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij.

Bouwafdeling

a) **Steenfabriek**

Totaal werden in 1957: 1.572.000 stenen gefabriceerd (1956: 1.381.000).

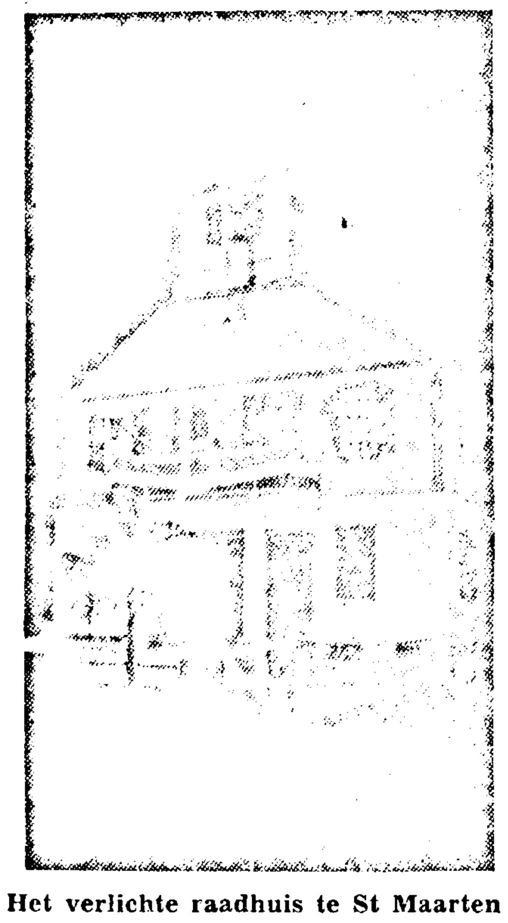
b) **Timmerfabriek**

De bezetting was aanzienlijk beter dan in 1956; toch kan deze afdeling nog steeds méér produceren.

De vooruitzichten voor het jaar 1958 zijn op het huidige ogenblik zeer onzeker.

De dalende scheepsvrachten van tanker- en wildevaart zullen het reparatiebedrijf waarschijnlijk ongunstig beinvloeden.

In hoeverre de andere afdelingen van voldoende werk zullen blijven voorzien, is moeilijk te voorspellen.

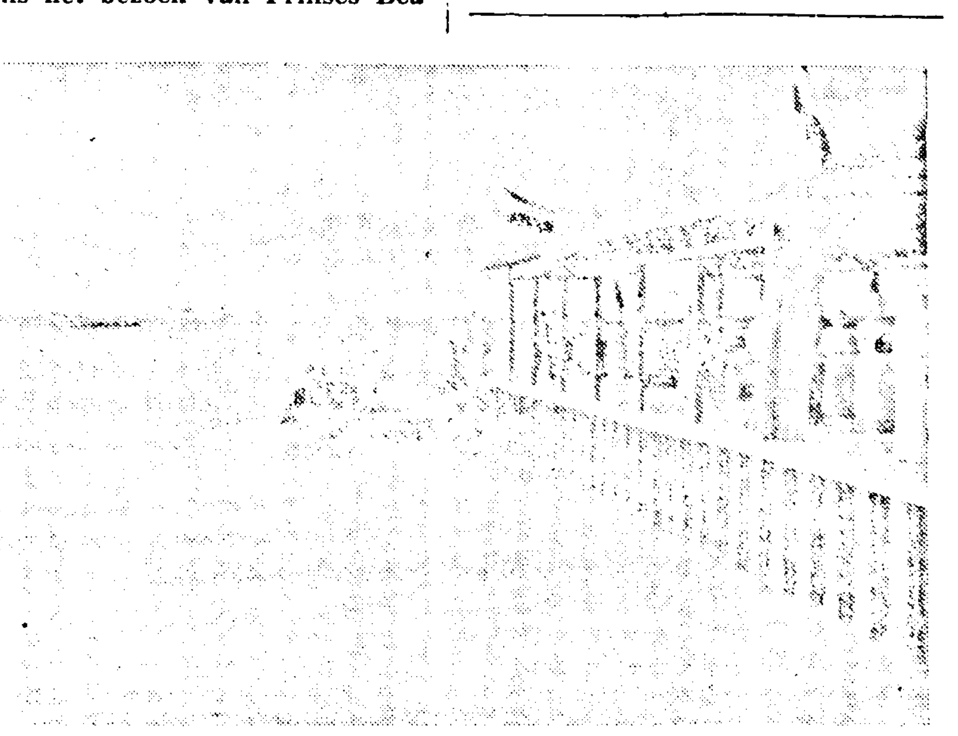
Het verlichte raadhuis te St Maarten tijdens het bezoek van Prinses Beatrix.

Geen Radio Telefonie Les van de AERO

Willemstad. — Van de Aero Club vernemen wij, dat de les van woensdagavond in Radiotelefonie i.v.m. ziekte as. woensdag geen doorgang kan vinden.

Groeten uit Holland

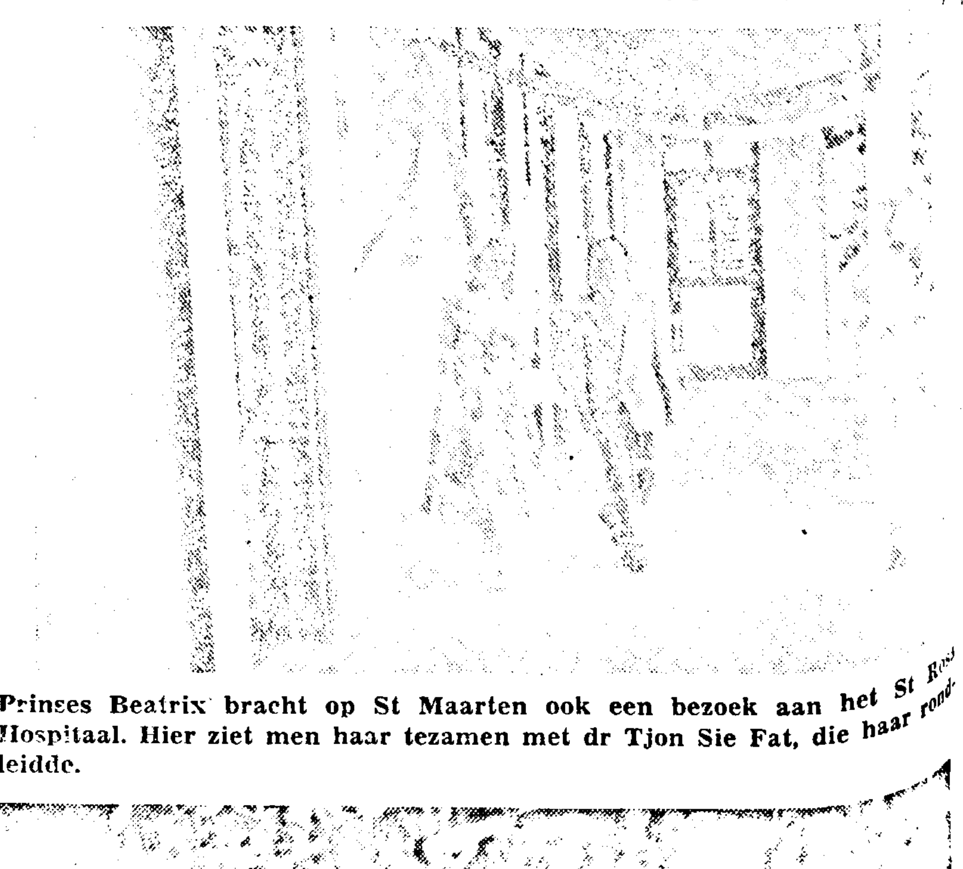
Willemstad. — Hedenavond zullen via Radio Hoyer I en II enkele groeten van in Nederland studerende Antillianen worden uitgezonden. Het programma is opgenomen te Den Haag waar Boy de Palm, Anna Richardson, Eric de Windt, File Stomp, Johan Bloem en Muriel Lane een groet hebben uitgebracht. Radio Hoyer I zendt de groeten uit om 18.00 uur en Hoyer II om 18.40 uur.

Prinses Beatrix stapt aan boord van Hr Ms „Van Speyk" teneinde een bezoek aan Saba te brengen.

Nog enkele plaatjes van het

Bezoek van de PRINSES aan de Bovenwinden

Prinses Beatrix bracht op St Maarten ook een bezoek aan het St Rose Hospitaal. Hier ziet men haar tezamen met dr Tjon Sie Fat, die haar rondleidde.

Tijdens haar bezoek aan St. Maarten genoot de Prinses na de receptie in de Passangrahan, van de muziek van de steelband.

Uit het jaarverslag 1957 van de K. v. K. en Nijverheid van Curacao

Bijna helft der werkkrachten bij CPIM-CSM is ANTILLIAAN

91 leerlingen van bedrijfsschool in voorbije jaar op Isla te werk gesteld

Willemstad. — Zoals vanouds bleven ook in het jaar dat achter ons ligt het grote oliebedrijf van de C.P.I.M. en het daarmede verbonden scheepvaartbedrijf der C.S.M. onze voornaamste bronnen van welvaart en onze grootste werkgevers. Aldus het jaarverslag 1957 van de K. v. K. en Nijverheid van Curaçao.

Beide bedrijven werkten in 1957 zonder enige stagnatie het gehele jaar op normale capaciteit. In het bedrijf van de N.V. CPIM werd in december j.l. een bijzondere mijlpaal bereikt door de totstandkoming van de eerste kollektieve arbeidsovereeenkomst tussen deze werkgeefster en haar werknemers: gaarne wordt ter zake de wens uitgesproken dat deze overeenkomst tot bestendiging van de arbeidsvrede in onze olie-industrie het hare moge bijdragen.

Gedurende 1957 voerde de olie-industrie in totaal 18.2 miljoen ton ruwe olie aan voor verwerkingsdoeleinden. Deze aanvoer voor verwerkingsdoeleinden bedroeg in het voorgaande jaar 1956 17.8 miljoen ton.

In 1957 werd voorts ten behoeve van verdere raffinage, dan wel voor vermenging van andere produkten nog 3.2 miljoen ton ten dele reeds geraffineerde produkten aangevoerd welke hoeveelheid in 1956 vrijwel gelijk was en in dat jaar 3.1 miljoen ton bedroeg.

De doorvoer van ruwe olie in 1957 was gering en bedroeg slechts 100.000 ton, tegenover 1.2 miljoen ton in het jaar daarvoor.

Al deze cijfers samenvattend werd dus in 1957 in totaal 21.5 miljoen ton olie aangevoerd, welke aanvoer in 1956 iets hoger lag en dat jaar 22.1 miljoen ton beliep. De lagere aanvoer in 1957 betekende geen vermindering van verwerkingsaktiviteit in het oliebedrijf, zij betrof in hoofdzaak de doorvoer van ruwe olie.

In het voorgaande jaarverslag over 1956 werd melding gemaakt van een vermeerdering van werkkrachten in dat jaar bij de CPIM, de CSM en hun contractors van gezamenlijk 882 man. Deze personeelsvermeerdering in 1956 was van tijdelijke aard en in hoofdzaak ten behoeve van de bouw van het CPIM-Catcracker-projekt, alsmede voor het voor korte tijd hier in de vaart brengen van een zestal kleine tankschepen wegens de zich toen voordoende stagnatie in de olietoevoer naar Europa vanuit het Midden Oosten als gevolg van de Suez crisis.

Na beëindiging van deze crisis werden de 6 kleine tankschepen medio 1957 wederom uit de vaart genomen en het tijdelijk daarvoor geëngageerde personeel afgevoerd. Per einde 1957 kwam bij de CPIM de bouw van het meergenoemde Cat-cracker-projekt gereed waardoor bij de CPIM en enkele van haar contractors enig konstruktiepersoneel afvloeide.

De personeelsvermindering in 1957 bedroeg in totaal 575 werkkrachten, respektievelijk 200 bij de CSM, 63 bij de CPIM en 312 bij de contractors.

Voornoemde mutaties in aanmerking nemend, bedroeg het aantal werkkrachten bij de CPIM en het CSM-walpersoneel aan het einde van 1957 in totaal 10.105 personen tegen 10.168 per einde 1956; op de CSM-vloot bedroegen deze aantallen respektievelijk 538 en 738 opvarende, bij de uitvoerders van kontraktwerken in de olie-industrie respektievelijk 2.266 en 2.578 werkkrachten.

Ten aanzien van de personeelsvermindering met totaal 263 werkkrachten bij de N.V. CPIM/CSM is nog te vermelden dat deze afvloeiing uitsluitend niet-Antilliaanse werkkrachten betrof, wier aantal met 305 man afnam, terwijl het totaal van de Antilliaanse werkkrachten, ondanks het lagere groottotaal, met 42 man toenam.

De totale personeelssterkte van de NV CPIM/CSM, groot 10.643 werkkrachten, specificeert zich per einde 1957 als volgt:

5.253 Antillianen, dit is 49.4% van het totaal;

2.071 Surinamers en Europese Nederlanders, of 19.4% en 3.319 werkkrachten van vreemde nationaliteit, dit is 31,2% van de totale personeelssterkte. Per einde 1956 bedroegen deze percentages respektievelijk 17.8%, 20% en 32.2%, waaruit moge blijken, dat de olie in geval van personeelsmutaties voortgaat bij voorkeur vreemde werkkrachten te doen afvloeien.

In het kader van de personeelscijfers is voorts te vermelden dat Werkspoor N.V., Combinatie Pletterij Nederhorst, Chicago Bridge & Iron Works, de Curaçaose Wegenbouw Maatschappij en Verus N.V. in 1957 op het gebied van installatiebouw, tankkonstruktie, wegenaanleg, woningbouw, dan wel op onderhoudsgebied, de voornaamste uitvoerders van kontraktwerken waren voor de N.V. CPIM/CSM.

Ten behoeve van hun betalingen van salarissen, lonen, gages, pensioenen, kontraktbetalingen, lokale materiaal aankopen, belastingen en andere financiële verplichtingen brachten de CPIM en CSM gedurende 1957 ruim 83 miljoen gulden op dit eiland in omloop, hetgeen 7 miljoen gulden meer is dan hun betalingen in het daaraan voorafgaande jaar 1956, die in totaal ruim 76 miljoen gulden bedroegen.

Op financieel gebied verdient voorts vermelding dat voor bedrijfsvernieuwing en -verbetering, alsook voor de verbetering van sociale voorzieningen en bijkomstige werken door de CPIM in 1957 in totaal circa 50 miljoen gulden ten koste werden gelegd. Deze uitgaven betreffen uiteraard voor het grootste deel de levering en aanvoer van de benodigde konstruktie- en bouwmaterialen, welke van elders moeten worden betrokken.

De reeds genoemde bedrijfsvernieuwing en -verbetering stond in 1957 grotendeels in het teken van de afbouw van de grote katalystische kraakinstallatie met een verwerkingscapaciteit van 35.000 barrels destillaat per dag, waarvan de bouw door Werkspoor N.V. in 1955 werd aangevangen en welke installatie op 14 december j.l. door de CPIM met sukses in bedrijf werd gesteld.

Als gevolg van de ingebruikneming van dit Catcracker-komplex werden oude thermische kraakinstallaties, de zogenaamde Dubbs Units, daterend uit 1930, uit bedrijf genomen.

In de nieuwe elektrische centrale kwam een 5e turbo generator met nieuwe ketel praktisch voor bedrijf gereed.

Naast voornoemde grote projekten werd wederom aandacht besteed aan het moderniseren van bestaande fabrieksinstallaties, alsook de verbetering van stoom-, water- en elektriciteitsvoorzieningen, verpompings- en opslagfaciliteiten. Voorts werd een aanvang gemaakt met de bouw van een moderne installatie voor het ontoliën van kondensaat ten behoeve van de bereiding van ketelwater.

Sociale voorzieningen

Ook op het gebied van de sociale voorzieningen bleef de „olie" in 1957 aktief. In dit kader werd op het fabrieksterrein de modernisering van bad-, eet- en kleedlokalen voortgezet en een aanvang gemaakt met de centralisatie van fabriekskantoren. Te Julianadorp werd het schoolkomplex uitgebreid met 4 leslokalen, voorts aldaar aangevangen met de bouw van 20 gezinswoningen.

Ten behoeve van de woningakkomodatie van lokaal personeel werden bovendien in 1957 door de „olie" 20 woningen gebouwd op haar terrein „Brievengat" aan de Verlengde Gosieweg. Deze woningen zijn praktisch gereed en worden dezer dagen door de toekomstige eigenaren betrokken. Voor deze woningbouw fourneerde de CPIM aan haar Stichting Volkswoningbouw het benodigde kapitaal ten einde lokale employés, die hiervoor krachtens diensttijd en leeftijd in aanmerking komen, in de gelegenheid te stellen onder hypothecair verband een eigen woning te verwerven.

Aan de CPIM-bedrijfsschool, waaraan 25 leerkrachten verbonden zijn, bedroeg per einde 1957 het aantal scholieren in totaal 322 tegenover 288 scholieren aan het einde van het vorige jaar.

Bij afsluiting van het leerjaar 1956/7 behaalden 122 leerlingen aan de bedrijfsschool hun getuigschrift, respektievelijk 77 van de 2e klasse onderbouw en 45 van de 2e klasse bovenbouw. Hiervan gingen 91 leerlingen als werkkrachten het bedrijf in, de overige onderbouw-leerlingen met getuigschrift werden tot de bovenbouw van de bedrijfsschool toegelaten.

Voor het nieuwe leerjaar 1957/8 werden uit een totaal van 219 gegadigden in totaal 148 nieuwe leerlingen tot de school toegelaten.

Op het gebied van de watervoorziening ten behoeve van fabrieks doeleinden, alsook huishoudelijk gebruik, importeerde de CPIM gedurende 1957 door middel van tankschepen in ballast ruim 3½ miljoen ton zoetwater. De putwater-produktie was als gevolg van de in 1957 heersende droogte belangrijk lager.

De gemiddelde regenval, zoals gemeten op de CPIM-terreinen, bedroeg in 1957 slechts 430 mm tegen ruim 800 mm in het voorgaande veel regenrijkere jaar.

De tankervloot

De hier thuisbehorende CSM-Shellvloot omvatte aan het begin van het verslagjaar in totaal 16 aktieve schepen met een gezamenlijk laadvermogen van 95.000 ton, waaronder begrepen de reeds eerder genoemde 6 kleine tankschepen, welke in 1956 tijdens de Suez crisis tijdelijk in de vaart kwamen. Deze 6 kleine tankschepen werden medio 1957 weer aan de vloot onttrokken per einde 1957 nog gevolgd door het opleggen van 2 grotere tankschepen.

Als gevolg van deze mutaties telde de lokale tankervloot aan het einde van 1957 in totaal 8 aktieve schepen met een gezamenlijk laadvermogen van 50.000 ton en 4 in de haven opgelegde schepen met een gezamenlijke capaciteit van 24.000 ton.

De 4 overige aan de vaart onttrokken schepen, respektievelijk de LINDA, LUCIA, MATHILDA en RUFINA werden in 1957 voor de sloop naar elders verkocht.

Naast genoemde aktieve vloot heeft de CSM hier nog in bedrijf twee sleepboten, PASSAAT en NEPTUNUS, alsmede een zandzuiger op het Meer van Maracaibo. De sleepboot PARMO ging aanvang 1957 in eigendom over aan de de Combinatie Pletterij Nederhorst.

Nieuwe vissersboot voor visindustrie Franse Caraib. eilanden

Franse Caraibische departementen. — De visindustrie op de Franse Caraibische eilanden zal een belangrijke steun krijgen door de aankomst in Point a Pitre van de nieuwe vissersboot de „Gouverneur Général Eboué". Dit schip is genoemd naar de van Martinique afkomstige, Felix Eboué, die Gouverneur-Generaal werd van Frans West-Afrika en die vroeger ook Gouverneur was van Guadeloupe.

De nieuwe vissersboot is speciaal aangepast aan de lokale omstandigheden en is geschikt om gebruikt te worden bij verschillende vismethodes zoals het gebruik van ringnetten en het vissen met levend aas. Ook zijn er koelhuisfaciliteiten aan boord, waardoor de vangst kan worden opgeslagen zonder bederfgevaar.

De boot is eigendom van de Frans Caraibische Vismaatschappij met een kapitaal van 30 miljoen francs. Dit kapitaal is bijeengebracht door individuele inschrijvingen, waarvan het grootste gedeelte uit Guadeloupe. De plaatselijke vissers zullen geen schade ondervinden door de oprichting van zulk een onderneming. Zij kunnen alleen maar profiteren van de mogelijkheden voor het inblikken van vis, die hen nu geboden worden door het bestaan van diepvriesfaciliteiten aan de wal en door het georganiseerde marktdistributie-systeem, welke door bovengenoemde maatschappij zal worden ingesteld. Bovendien zal na verloop van een redelijke overgangsperiode een overeenkomst worden gesloten met de lokale vissers voor de coordinatie van de markt.

Brussel. — Op de Brusselse wereldtentoonstelling, die op zeven april wordt geopend, zullen in het Russische paviljoen enige honden te zien zijn, waarmee ruimteproeven zijn genomen. Ook zullen er modellen van de Spoetniks worden tentoongesteld.

ERIC DE NOORMAN — DE ROMEINSE HELM

14-38 Nu Erics besluit vaststaat, is het zaak zo spoedig mogelijk te vertrekken, mede in verband met de terugkeer van Tugwals krijgers. Zij zijn dan ook ternauwernood in zee, of Tugwal verschijnt. Met een gevoel van teleurstelling kijken hij en zijn mannen de twee Drakars na, die voor de wind de kleine baai uitzeilen. Van het achterdek van zijn schip slaat Eric met een enigszins spotachtige trek op zijn gezicht de figuren op de rotsen gade. Winonah staat naast hem en tuurt met een bezorgde blik naar het strand. Ook Erics ogen dwalen even langs de rotsachtige kust. Daar, in een der donkere spelonken weet hij zich zijn zoon onzichtbaar voor de krijgers daarboven. Met Svein, een krijger en de slaaf is hij achtergebleven. „Maak je geen zorgen, Winonah", probeert Eric haar gerust te stellen. „„Erwin heeft bewezen, wat hij waard is en zal zich wel redden!" Winonah doet er het zwijgen toe;zij is te beangst om Erwin en ook om Axe, die haar als een tweede zoon is, dan dat zij zich met een paar woorden gerust laat stellen. „Die slaaf is een moedige kerel", mompelt Eric hoofdschuddend. „Hij was dadelijk bereid, vrijwillig naar zijn gevangenschap terug te gaan, uit dankbaarheid, dat zijn leven werd gespaard". „Laat ons hopen, dat hij iets voor Axe kan doen", zucht Winonah. Uit de duisternis van een diepe kloof staren vier paar ogen de boten na, tot ze uit het gezicht zijn. Dan komt, heel voorzichtig Erwin te voorschijn.

Bij het vernemen van een zwak gedreun wagen zij het, om de rotsen heen te gluren en zien zij de krijgers van Tugwal onverrichterzake teruggaan. „Mooi zo", fluistert Erwin, „we hebben hen bij de neus gehad, mannen! En nu, vlug! Er is geen tijd te verliezen, het gaat om Axe's leven".

Kansen op olievondsten in Europa volgens oliecommissie zeer groot

Parijs. — Volgens een door de oliecommissie van de O.E.E.S. ingesteld onderzoek zijn de kansen opnieuw belangrijke olievondsten in Europa zeer groot. Het overzicht dringt er bij de O.E.7.S.-landen op aan te zoeken naar alle mogelijke middelen, die prospectie naar nieuwe olieleveringsbronnen en de snelle ontwikkeling daarvan kunnen bevorderen.

Met uitzondering van Scandinavie bestaat het grootste deel van de Europese ondergrond uit sedimentaire bekkens, die olie kunnen bevatten. In het rapport wordt de mening uitgesproken, dat 37.6 procent van het totale gebied der aangesloten landen stige vooruit fartmhfawodar dambz of 1.605.429 vierkante kilometer gunstige vooruitzichten biedt. In 1956 voorzag West-Europa uit eigen velden voor ongeveer 12% in zijn behoeften. De O.E.E.S. is van mening, dat deze bijdrage binnen redelijke tijd veel verbeterd kan worden.

De groei van de Europese olieproduktie — 3,8 miljoen ton in 1950 en 11,5 miljoen ton in 1957, is nauw verbonden met de jaarlijkse toeneming van de ontdekte reserves. De O.E.E.S. wijst daarom nadrukkelijk op de noodzakelijkheid van omvangrijke en rationele prospectie, een maximaal gebruik van de allermodernste beschikbare uitrusting en een grote mate van investering in olie.

Het rapport houdt zich bezig met alle aspecten van mijnbouwwetgeving en fiscale regelingen, en oliegeologie, -exploratie-en productie.

Fransen in zestien dagen van Noordkaap naar Kaap de Goede Hoop

Parijs. — Negen Franse militairen en drie monteurs van de Franse Renaultfabrieken zijn er in geslaagd met drie auto's in zestien dagen van de Noordkaap naar Kaap de Goede Hoop te reizen.

De tocht van 16.000 km, die van Karasjok in het uiterste noorden van Noorwegen via Haparanda (Finland), Stockholm, Helsingborg, Celle, Straatsburg, Algerië, Tamarasset, Kano (Nigeria), Auberville (Belgisch Kongo) en Johannesburg naar Kaapstad liep, werd gemaakt met een gemiddelde snelheid van zestig kilometer per uur. In Centraal-Afrika had het konvooi een oponthoud van twee dagen doordat een brug door het water was meegesleurd.

De drie auto's waren op 25 januari uit Karasjok vertrokken. Zij arriveerden dinsdag 11 februari in Kaapstad. Op hun reis zijn de auto's en de inzittenden in iets meer dan twee weken tijds blootgesteld aan klimaten variërend van poolwinter tot tropische zomer.

De Fransen hebben op hun tocht van 22.000 km dagelijks gemiddeld ongeveer drie uur slaap gehad. Zij zullen ongeveer een week in Kaapstad blijven alvorens op hun gemak over land naar Parijs terug te keren.

Nieuws in het kort

Altenbeken. — Ondanks een uitvoerig onderzoek heeft men geen stoffelijke resten gevonden van eventuele slachtoffers van een Britse bom van 10 ton, die in februari 1945 op een grote schuilkelder viel bij Altenbeken in West-Duitsland. Een half jaar geleden was een speciale commissie met het onderzoek begonnen, op verzoek van de Nederlandse regering en naar aanleiding van geruchten, dat er bij de aanval honderden Nederlandse „slavenarbeiders" en Duitse militairen en burgers zouden zijn omgekomen.

Belgrado. — De Joegoslavische regering heeft haar „leedwezen" uitgesproken over de protesten uit de westelijke landen inzake de veroordeling kortgeleden van enkele vooraanstaande politieke leiders in Joegoslavië.

De politici zouden een samenzwering op touw hebben gezet tegen het regiem van Jossip Tito.

Het leedwezen van de Joegoslavische regering is vooral gericht tegen het feit, „dat zekere personen in het westen ten dienste van de zogenaamde humane gevoelens", een protest richten tegen personen die tegen de staat acties voeren.

Tongeren. — De rechtbank te Tongeren heeft de Nederlandse bromfietser Peter Evers Lasser, uit Maastricht, die bij een verkeerde uitwijkingsmanoeuvre een 81-jarige wielrijder aanreed met het gevolg dat deze aan de gevolgen van een dubbele schedelbreuk overleed, tot negen maanden gevangenisstraf en 2.000 B. Fr. boete veroordeeld.

De bromfietser was niet ter zitting verschenen. Zijn onmiddellijke aanhouding werd bevolen.

New York. — De „Transworld Airlines" hebben bekendgemaakt, dat de stewardessen van deze maatschappij voortaan na hun huwelijk in dienst mogen blijven. Van de 1.300 stewardessen trouwen er gemiddeld driehonderd per jaar. De opleiding van nieuwe stewardessen vormt een grote post op de begroting.

„DE MAN MET DE ZILVEREN HOED"

Nieuwe novellen van Adriaan van der Veen

Cynisme tegen overgevoeligheid

(Van een letterkundige medewerker)

Adriaan van der Veen debuteerde in 1937 met een bundel van vier novellen onder de cynische titel „Geld speelt de grote rol". Die titel is typerend voor de verhalen, die gepantserde camouflages zijn van overgevoeligheden. „Ik stik, ik stik van woede, ik stik van medelijden", zegt de ikfiguur in het in deze bundel opgenomen verhaal „Over brood en arbeid". Hij stikt van medelijden met zijn omgeving, die aan de armoede van de crisistijd bezwijkt. Dat medelijden kan hij slechts kwijt in woede, in hardheid, in cynisme. Doch de bewogenheid van het proza doet net bijna-stikken van medelijden herhaaldelijk vermoeden. In deze protesten tegen de tijd van werkeloosheid, van geldoorlog, caricaturiseert de auteur bijna alle personen, tot de hem meest dierbare toe, die in die strijd betrokken zijn. Doch zij worden deerniswekkender dan ooit. „Mijn moeder en het geld" — het verhaal van een moeder, die aan het geldgebrek ten onder gaat — eindigt in een grijns, die de tranen moet camoufleren. Want steeds dreigt de auteur voor zijn overgevoeligheid te bezwijken. Hij is waakzaam, onderkent ze, maar kent geen ander middel om ze te ontvluchten dan cynisme.

Die overgevoeligheid, die aan sentimentaliteit grenst, speelt door alle novellen, die Van der Veen bijeenbracht in de bundel „De man met de zilveren hoed" 1). Hij verzamelde hier drie verhalen uit „Geld speelt de grote rol" n.l. „Ledigheid", „Over brood en arbeid" en „Mijn moeder en het geld", voorts de novelle „Alibi voor het onvolkomen hart", die reeds vroeger in de Boekvinkserie van de Arbeiderspers verscheen en nog vijf ongebundelde verhalen. Het opvallende nu in deze novellen is, dat, waar Van der Veen het dichtst bij huis blijft, waar zijn verhalen Hollands zijn van toon en milieu, zoals in de novellen uit „Geld speelt de grote rol" en in het titelverhaal „De man met de zilveren hoed" hij zijn sterkste verhalen schrijft. Ze zijn het minst literair van de negen novellen, doch het beste geschreven, het gaafst gecomponeerd en het meest overtuigend. De deernis wordt nergens huilerig of wee, omdat een sarcastisch reagerend verstand steeds corrigerend optreedt, in de verhalen uit „Geld speelt de grote rol" direct, in „De man met de zilveren hoed" indirect.

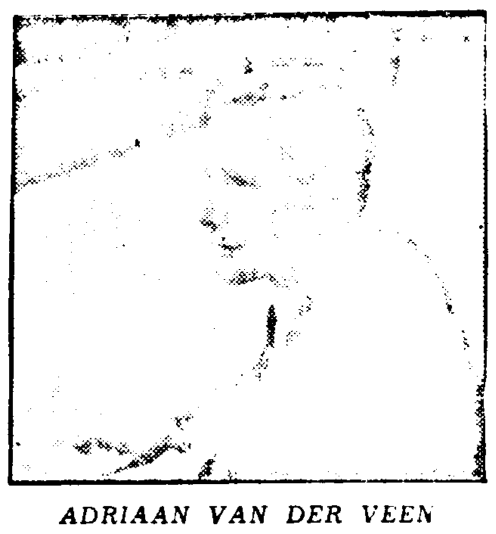
Het laatstgenoemde verhaal wordt neergeschreven door een moederdier — men zou bijna zeggen: een moederbeest — dat „haar jongen" Hans, die gehuwd is met de vrouw Nina, niet los wil laten; in alle intimiteiten van dat huwelijk haar twee bazige handen steekt en zo alles ruïneert. De man Hans blijkt een slappeling, die de warmte van het veilige moedernest niet kan ontberen, zijn hart iedere keer opnieuw bij zijn moeder komt uitstorten en het dan door haar vol met gif laat spuiten. De vrouw Nina, een overgevoelig wezen, met een eenzame jeugd kan tegen het botte, bemoeizieke wijf niet op. De levensvulling, die zij van het huwelijk verwacht had, wijkt steeds verder. Tenslotte vlucht zij in de gelukkige ogenblikken van haar vroegste jeugd, voor haar gesymboliseerd in een man met een zilveren hoed, die zij op de kermis ziet. De weemoed, waarmee deze clowneske figuur haar aankijkt, brengt haar terug naar een dag uit haar jeugd — de dag, waarop haar vader en moeder bij een ongeluk omkwamen — toen zij met haar vader 's morgens op de kermis eveneens een man met een zilveren hoed had gezien. Van het heden is zij nu geheel vervreemd en los; zij is er door de moeder van haar man hardhandig uitgeduwd.

Het knappe van deze novelle is, dat uit het bitse gebazel van de moeder, in de ruwe, genadeloze toon van dit verhaal — doordravend, doorstotend naar het gelijk — onweerstaanbaar de tere, gave vrouw Nina groeit, die een wanhopig gevecht levert met haar zwakke krachten om het kleine, nog groeiende geluk — haar man en haar twee kinderen — te behouden, doch die tegen de brute inhaligheid van de moeder niet op kan. Hier dus hetzelfde procédé als in de verhalen uit „Geld speelt de grote rol": deernis oproepen door deernis ruw te verbergen. Al is in „De man met dezilveren hoed" de verhaaltechniek anders. Het titelverhaal is ongetwijfeld de gaafste en meest aangrijpende novelle uit de bundel.

In de verhalen, die meer literair aandoen en waarin het medelijden van het huiskamermilieu naar de grote wereld is verplaatst, glijdt Van der Veen weg naar het glibberige terrein van de sentimentaliteit. Een zekere weekheid valt in deze novellen niet te ontkennen. De harde toon, de strakke zinnen, de gebonden wijze van vertellen, die bovengenoemde novellen recht overeind houden, ontbreekt hier. De verhalen buigen door onder een teveel aan gevoel en hangen slap neer. Deze novellen moeten een geur van literatuur verspreiden — het motief van eenzaamheid in de moderne wereld is overheersend — doch die geur is niet meer dan een goedkoop luchtje. Het verhaal „De onvoltooide symphonie" (welke titel, die een dubbele inhoud heeft, men een vondst kan noemen) behoort tot deze soort. Het vertelt van de ontmoeting in een nachtvliegtuig naar Zürich tussen de hoofdpersoon en een nachtclubzangeres. In de intieme, slaperige sfeer van het vliegtuig ontstaat tussen deze twee mensen een vertrouwelijk gesprek, waarbij de zangeres van haar verschrikkelijke jeugd vertelt. Dit jeugdverhaal zou op zich aangrijpend kunnen zijn, als daar niet de sfeer van dit verhaal was. Die sfeer is niet meer dan die van een oppervlakkige eenzaamheid, welke wereldsteden, vliegtuigen, drank en nachtclubs nodig heeft, favoriet is in de film en met lamlendigheid meer van doen heeft dan met de kwellende eenzaamheid van mens, die in de wijde wereld als in een kooi leeft. De lichte ironie, waarmee de ikfiguur zijn verhaal stevig tracht te maken, vermag de novelle niet te redden.

Het verhaal blijft slap, week en nu en dan zelfs goedkoop.

De novelle „Alibi voor het onvolkomen hart" lijdt aan eenzelfde soort weekheid en dus aan eenzelfde gebrek aan overtuigingskracht. Dit in Amerika spelende verhaal van een afgebroken liefdesverhouding — twee eenzamen ontmoeten elkaar in een badplaats, doch aan de jaloerse alleseisendheid van de verteller valt het meisje ten offer. De man blijft alleen achter en ziet in het verlies van de geliefde een motief, zijn hart verder voor de wereld te sluiten, een alibi voor een gebrek aan levensdurf — mist juist dat overrompelende, die teerheid, die volheid van hart, die de liefdesverhouding tussen deze twee jongemensen een schaduw van onontkoombare tragiek meegeeft. Het hart van de verteller glijdt weg in zijn eigen gevoelens, die aan een soort „internationale sentimentaliteit" niet vreemd zijn. Het conflict wordt niet verheven tot een boven-persoonlijk conflict, doch verlaagd tot algemene vage gevoelens van lusteloosheid, die weinig boeiend zijn, omdat ze niet van karakter getuigen, zelfs niet van een karakterloos karakter.

ADRIAAN VAN DER VEEN

De novellen „Idylle in New York" en „De vreemde" kunnen mij weinig bekoren. Het slotverhaal „X. De verrader" getiteld, lijkt mij te zwaar aangezet, te opgezweept en daardoor ook te vol met dikke woorden om te kunnen overtuigen.

1). N.V. Em. Querido's Uitgeversmij, Amsterdam.

London Times over stationering Britse troepen in Duitsland

Londen. — De Londense Times verklaarde dezer dagen, dat de Duitsers nog niet schijnen te erkennen, hoe ernstig het vraagstuk van de stationeringskosten der Britse troepen in West-Duitsland is. Overigens zou het bedrag dat Duitsland ter beschikking wil stellen, Aan particuliere firma's die de wapens leveren ten goede komen. De Times wees voorts op het gevaar, dat bij een verdere noodgedwongen vermindering van de Britse troepensterkte in West-Duitsland andere landen wellicht dit voorbeeld zullen volgen.

De Daily telegraph meende, dat het Duitse voorstel de kwestie slechts voor drie jaar ongeveer zal verdagen.

Daarna zal Duitsland toch een defensielast moeten gaan dragen die enigszins met de Britse overeenkomt.

Het Duitse voorstel verbergt onder de schijn van bedreigdheid om te helpen een duidelijk verlangen van West-Duitsland om onder een internationale verplichting uit te komen, aldus de Daily telegraph.

De Daily mail schreef, dat het Duitse voorstel beledigend is. Duitsland, het rijkste land van West-Europa, waar de inkomstenbelasting in de afgelopen paar jaar driemaal verlaagd is, kan de door Engeland verlangde bijdrage in de bezettingskosten best betalen, meent dit blad.

Vestiging bank te Jamaica in vergevorderd stadium, aldus minister

Kingston. — The Hon. Noel Nethersole, minister van Financiën van Jamaica, deelde onlangs in Londen mede, dat de plannen voor de vestiging van een Ontwikkelingsbank in Jamaica in vergevorderde stadium verkeren. Minister Nethersole deelde voorts, dat de wettelijke regelingen betreffende de Bank spoedig zullen worden afgekondigd.

Het Departement voor Overzeese Investeringen van het ministerie van Financiën is reeds begonnen belangrijke gegevens te verzamelen over de kapitaalbewegingen in en uit Jamaica en ook over het beschikbare kapitaal op het eiland.

Het Departement staat ook in nauw kontakt met verschillende plaatselijke instellingen, zoals commerciële banken, bouwverenigingen en verzekeringsmaatschappijen.

Hierdoor zal het ministerie in staat zijn de regering van betrouwbare gegevens te voorzien over de stand van de betalingsbalans van het eiland. Aan het hoofd van het departement staat dr E. T. Nevin, een vroegere hoge functionaris van de O.E.E.C. te Parijs.

Adenauer aanvaardt uitnodiging van Paraguay

Asuncion. — Bondskanselier Adenauer van West-Duitsland heeft een uitnodiging van Paraguay voor een officieel bezoek aan Asuncion aanvaard, zo is in officiële kringen te Asuncion vernomen.

SOEKARNO, de aartsintrigant

BEMINNELIJK in de omgang, maar zo nodig ontstellend hard

President Soekarno van Indonesië, geboren op 6 juni 1901 in Surabaja uit een Javaanse vader en een Balische moeder, is — hoe men ook over hem denken moge — een fascinerende figuur. De wijze waarop hij de jaren door, alle soms felle oppositie ten spijt, zich als de leider van de staat Indonesië heeft weten te handhaven dwingt bewondering af, al is die bewondering dan ook hoofdzakelijk een bewondering voor de meester-intrigant.... Men zegt wel, dat de Indonesiër een gemakzuchtig mens is, die niet van hard werken houdt, die zich het liefst zo min mogelijk inspant, die nergens erg warm voor loopt. Het is een theorie die door de feiten achterhaald is, maar als er één Indonesiër is waar deze theorie zeker niet op van toepassing is dan is het Soekarno. Hij is de drijver, die nimmer moe is, die als het nodig is dag en nacht doorwerkt om zijn doel te bereiken. Hij is de man die nimmer ziek is, omdat hij aan geen ziekte toegeeft. Enorm hard. voor anderen en voor zichzelf, is hij toch voor alles een „Streber", een „rücksichtslose" figuur, die koste wat het koste er steeds op uit is om zijn zin te krijgen. Officieel is Soekarno constitutioneel president van Indonesië, in werkelijkheid echter is hij de grote leider van het land die zich door niemand opzij laat dringen en die er steeds op uit is zijn wil wet te doen zijn. Soekarno, wat hijzelf als het zo in zijn kraam te pas komt ook moge betogen, is geen man van de democratie, hij is integendeel een autoritaire figuur, een heerser, die het liefst de absolute macht zou hebben. Uiteraard ontbreekt het een dergelijke figuur niet aan tegenstanders, maar het is juist de wijze waarop Soekarno dezen telkens weer opzij weet te schuiven die zo een enorme bewondering afdwingt.. Men zegt van Soekarno dat zijn sterke punt „timing" is. Zelfs zijn tegenstanders in Indonesië geven toe dat hij een meester is in het kiezen van het juiste moment voor het ontketenen van een bepaalde actie. Natuurlijk ook hij maakt daarbij fouten, maar toch: er is geen tweede Indonesiër die met zoveel energie (of eigenlijk is bezetenheid hier een beter woord) zich altijd weer inzet om zijn doel te bereiken.

Soekarno heeft zijn ups en zijn downs gehad. Verschillende malen is zijn positie als president van de Republiek Indonesia zéér wankel geweest en heeft zelfs zijn leven in onmiddellijk gevaar verkeerd. Onder dergelijke omstandigheden verstond hij de kunst zich min of meer terug te trekken om zodoende de gemoederen tot bedaring te brengen. Maar onderwijl was hij in stilte dan alweer doende met het treffen van de maatregelen die hem zijn oude positie terug zouden doen krijgen..

Dat Soekarno geen „constitutionele" figuur is kunnen worden, mag, zijn patriottisch verleden in aanmerking genomen, geen wonder heten. Van jongsaf was hij een groot ijveraar voor de onafhankelijkheid van Indonesië. Zelfs toen hij nog op de HBS zat in Surabaja en later ook op de Technische Hogeschool in Bandung zocht hij steun voor de nationalistische beweging. Hij trad consequent na de beëindiging van zijn studie als civiel ingenieur in 1925 dan ook niet zoals de meeste gestudeerde Indonesiërs in die tijd in dienst van het Nederlands-Indische gouvernement, maar gaf de voorkeur aan een particuliere werkkring, die hem vóór alles ook tijd voor zijn politieke activiteiten liet.

Spoedig reeds werd de jonge ir. Soekarno een belangrijke figuur in de eveneens jonge nationalistische beweging van Indonesië. Geen Indonesiër trad daarin zo op de voorgrond als hij en wrijvingen met het koloniale gezag konden dan ook moeilijk uitblijven. Op 20 december 1929 werd ir. Soekarno, toen voorzitter van de door hem opgerichte Parti Nasional Indonesia (dezelfde PNI, die ook nu nog in Indonesië bestaat), gearresteerd. In augustus 1930 volgde zijn veroordeling tot vier jaar gevangenisstraf, doch in december 1931 werd hij alweer op vrije voeten gesteld. Soekarno richtte onmiddellijk een andere partij in plaats van de verboden PNI op, de Partindo en in juli 1933 werd hij opnieuw gearresteerd.... Dit keer volgde geen rechtzaak, maar de gouverneur-generaal, gebruik makend van zijn „exorbitante rechten" verbande hem naar Endeh op Flores. Later, in 1937, werd dit verbanningsoord gewijzigd in Bengkulen op Zuid-Sumatra en daar vertoefde Soekarno nog, toen de Japanners hem in 1942 bevrijdden.

Soekarno was geen vriend van de Nederlanders en daarvan maakten de Japanners handig gebruik door hem voor hun wagen te spannen. Gedurende de jaren dat Indonesië door de Japanners bezet werd gehouden was Soekarno daar hun grote vriend.

Een vergelijking met Quisling of Mussert dringt zich op, maar gaat natuurlijk mank.

Toen volgde, op 17 augustus 1945, de proclamatie van het onafhankelijke Indonesië door Soekarno en Hatta, die bij deze gelegenheid respectievelijk president en vice-president van de nieuwe staat werden. Het was een proclamatie, waarvan de betekenis toen moeilijk te bezien viel. Algemeen bestond de indruk dat de nieuwe staat, die in eerste instantie geleid werd door collaborateurs met de Japanners, geen lang leven beschoren zou zijn. De eerste berekende zet van Soekarno was echter om zich de medewerking te verzekeren van Sultan Sjahrir, eveneens een figuur uit de nationalistische beweging van voor de oorlog, maar een die zich — welke grieven hij ook tegen het koloniale gezag mocht hebben — nimmer had afgegeven met de Japanse bezetter, doch daarentegen tegen deze juist subversieve acties had geleid. Een dergelijke figuur moest wel veel meer sympathie ondervinden van het Westen en daarvan maakte Soekarno handig gebruik. Sjahrir werd minister-president van de jonge staat Indonesië.

We zullen hier de historie niet verder op de voet volgen. Indonesië kreeg, hoe dan ook, zijn erkenning als staat. In december 1949 droeg Nederland officieel de soevereiniteit aan Indonesië over. Sjahrir was toen inmiddels als een te gematigde figuur alweer uitgerangeerd.

Toen in december 1949 de soevereiniteit aan Indonesië werd overgedragen meende Nederland echter daar een organisatie achter te laten, die ook andere Indonesiërs dan de groep van Soekarno een bestaansmogelijkheid zou laten. Dat echter bleek als spoedig een misrekening. Soekarno, al van oudsher tegenstander van de federalistische en voorstander van de unitaristische staatsvorm, nam actief de leiding van het oprollen van de verschillende deelstaten en in nauwelijks een half jaar waren deze verdwenen en kwam in de plaats daarvan de eenheidsstaat Indonesië.

We slaan weer een paar jaar over en komen tot 17 oktober 1952: Tanks rijden door Djakarta. Kanonnen staan gericht op het paleis van president Soekarno. Een aantal officieren van de generale staf en alle zeven territoriale commandanten uit de archipel vervoegen zich bij hem en eisen de ontbinding van het parlement, een parlement dat niet door verkiezingen tot stand was gekomen en dat op dat moment juist sterk doende was bepaalde pro-westerse leiders van het leger te elimineren. Soekarno, wiens invloed zich achter dit alles vermoeden liet, gaf toe.... Maar nauwelijks enkele weken later worden bepaalde territoriale commandanten door hun ondergeschikten uit het zadel gelicht. Al spoedig wordt duidelijk dat dit het werk van Soekarno is. Snel weet hij zijn invloed in het leger te herstellen.

In februari 1953 lokt Soekarno nieuwe kritiek uit. Nadrukkelijk spreekt hij zich uit voor een nationalistische staatsvorm voor Indonesië. De partijen die het daarmee niet eens zijn, verwijten hem zijn bevoegdheden als constitutioneel president te buiten te gaan. Maar Soekarno laat deze klachten langs zich afglijden en handhaaft zijn standpunt.

Oktober 1954: president Soekarno neemt Hartini, een knappe gescheiden vrouw, met vijf kinderen, tot zijn tweede echtgenote naast Fatmawati, die hij tijdens zijn verbanning in Bengkulen trouwde en die hem verschillende kinderen heeft geschonken. De verontwaardiging van de Indonesische vrouwen is algemeen. Is dit dezelfde Soekarno die een boek — „Sarinah" — heeft geschreven over de emancipatie van de Indonesische vrouw? Fatmawati verlaat hem ook al weigert hij haar een scheiding,, die volgens de Islamietische wetgeving in een dergelijk geval zonder zijn toestemming niet uitgesproken kan worden. Doch ook die verontwaardiging raakt in het vergeetboek....

Dan komt in juli 1955 de benoeming van kolonel Bambang Utoyo tot chef-staf van de landmacht. Het gehele leger keert zich tegen deze aanstelling van een ziekelijke invalide, die niets anders dan een stropop kan zijn van de toenmalige communistisch georiënteerde minister van defensie, mr. Iwa Kusumasumantri. Soekarno wil zijn zin doordrijven, doch het leger boycot de installatie. Op een gegeven ogenblik zijn de gemoederen zelfs zo opgewonden dat Soekarno praktisch een gevangene van het leger is. De regering, de eerste regering-Ali Sastroamidjojo, treedt af en Soekarno vertrekt op een hadji-tocht naar Mekka. Vice-president Hatta krijgt dan de macht en vormt de regering-Burhahuddin Harahap. Als Soekarno terugkomt uit Mekka gaat hij rust nemen op Bali en laat de staatszaken aan Hatta over.... Maar weer duurt het niet lang of hij heeft de macht terug....

Dan, in november 1955, komt president Soekarno met zijn beschuldigingen inzake een „komplot", dat erop gericht zou zijn de Indonesische staat te gronde te richten en dat, naar hij laat doorschemeren, geleid wordt door Amerika en Nederland. Samenbundeling van alle krachten tegen deze buitenlandse poging tot agressie is, aldus betoogt Soekarno, noodzakelijk. Het is een oud stokpaardje van hem, want vroeger reeds, vóór en ná de oorlog, heeft hij altijd al zijn krachten ingespannen om te bewerkstelligen dat de nationale beweging in Indonesië eensgezind was om zodoende een maximum aan kracht op te brengen.

Een jaar later, in november 1956, laat president Soekarno zich zelfs nog veel openlijker uit over zijn wensen: de partijen moeten begraven worden. Er moet één staatspartij in de plaats daarvan komen. Indonesië moet geleid worden door één man. Niemand twijfelt eraan, dat Soekarno daarmee zichzelf bedoelt.

Hij krijgt echter de partijen niet mee. Wel de communisten en de PNI, maar niet de andere. Maar de communisten hebben inmiddels wel een enorme actie ontketend ten bate van „het concept van de president", het concept volgens hetwelk de partijen begraven moeten worden teneinde Indonesië welvaart te verzekeren, en de tegenstanders van Soekarno durven zich nog slechts voorzichtig te uiten.

In maart 1957 valt de regering van mr. Ali Sastroamidjojo, die toen voor de tweede maal premier was geweest. Suwirjo van de PNI wordt formateur, maar krijgt van president Soekarno zo weinig bewegingsvrijheid dat hij wel moet falen. Dan benoemt Soekarno zichzelf tot formateur. Een aantal vooraanstaande politieke figuren noodt hij op zijn paleis, waar zij briefjes in de handen gedrukt krijgen waarop zij met „ja" of „nee" kunnen mededelen of zij bereid zijn in een nieuwe regering zitting te nemen. De rechtse figuren weigeren, de communisten geven te grager toe. Soekarno echter, toch voorzichtig, vormt een regering waarin geen leden van de communistische partij maar wel sympathisanten zitting hebben. Hij is weer een eind gevorderd bij de verwezenlijking van zijn idee, dat Indonesië een regering moet hebben waarin alle groeperingen (ook en vooral de communisten!) vertegenwoordigd zijn.

Het is dezelfde regering, die nu nog regeert. Een gemengd geheel, waarin de linkse exponenten de boventoon voeren, terwijl de meer gematigde rechtse elementen, die er voor gestrikt zijn, ternauwernood hun mond open durven doen.

Ook deze regering belichaamt nog niet het wezenlijke ideaal van Soekarno, want alles wijst erop dat hij niets liever zou willen dan de werkelijk absolute macht in Indonesië en premier Djuanda blijkt er nog wel eens eigen ideeën op na te houden. Anderzijds echter is Soekarno liever niet de openbare leider van de staat maar de man op de achtergrond, die in feite de touwtjes in handen houdt zonder formeel verantwoordelijk te zijn voor wat er gebeurt. Zelf heeft hij wel eens gezegd de meest ideale figuur diegene te achten die in communistisch China geldt, waar Mao Tse Toeng alleen president is en diens advies gevraagd wordt in alle staatszaken.

Het bestek van een krantenartikel is te kort om een volledig beeld van hem te geven. Over Soekarno zou een boek te schrijven zijn, en dat zal stellig ook nog wel eens geschreven worden. Hij is een van de meest vooraanstaande staatslieden in het huidige Azië, een man met tal van facetten, beminnelijk in de omgang, maar als hij dat nodig vindt ook ontstellend hard, iemand voor wie „Het doel heiligt de middelen" een principe is waarvan de juistheid geen seconde betwijfeld wordt, iemand die misschien wel het goede voor heeft met zijn land maar die het door zijn bezetenheid heel wat ellende berokkent, een moderne oosterse despoot die alleen in naam de democratie aanhangt maar die naast zijn mening geen andere duldt en die alles zal doen om zijn tegenstanders te elimineren....

Coöperatieve jeugdverenigingen op Trinidad en Tobago

Port of Spain. — Cooperatieve jeugdverenigingen met een totaal ledental van over de 18.000 en een kapitaal van bijna $ 30.000 zijn reeds opgericht op 230 scholen in Trinidad en Tobago. Dit werd medegedeeld door de Commissaris voor Cooperaties van Trinidad en Tobago, de heer Noel P. Bowen in een boodschap aan de scholen. Het was in 1955, dat door de Regering een commissie werd ingesteld om het nut van het organiseren van Jeugdcooperaties in Trinidad en Tobago na te gaan.

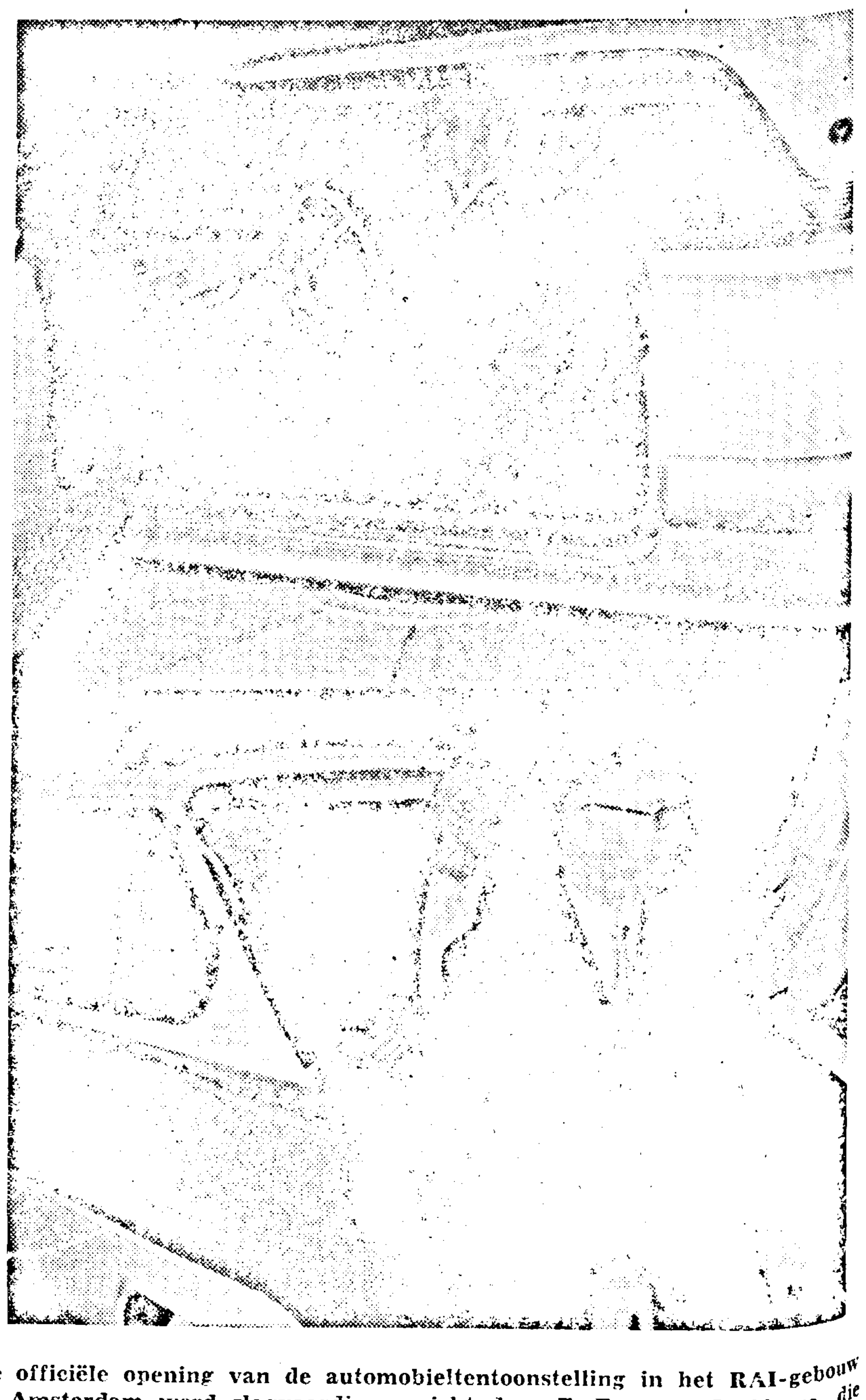
De Commissie bracht een gunstig rapport uit en als proef werden in dat jaar op 34 scholen Cooperatieve Verenigingen opgericht.

—:—

Rangoon. — Onlangs zijn te Rangoon ruim 3.000 bamboewoningen door brandverwoest, waardoor 20.000 mensen dakloos zijn geworden. Drie personen kwamen bij de brand om het leven. De schade wordt geschat op bijna 35.000.000 gulden.

—:—

Hebron. — Een Jordaanse krijgsraad heeft Joessef Moesa Koetainer ter dood veroordeeld wegens spionage voor Israel. Koetainer was gearresteerd, toen hij uit Israel Jordanië trachtte binnen te komen.

De officiële opening van de automobieltentoonstelling in het RAI-gebouw te Amsterdam werd slagvaardig verricht door Z. Exc. mr J. Algera, die van de daarna gehouden rondleiding gebruik maakte om hier en daar in een auto te klimmen. Boven: ernstig, kalm en beheerst was de stijl bij het poseren in een van de duurste wagens van de tentoonstelling en daarna (onder) moppig en charmant in de laadbak van een goggo-auto-mobieltje! Achter de minister de voorzitter van de RAI.

Uitgebreid verslag van de 7e West-Indische Conferentie verschenen

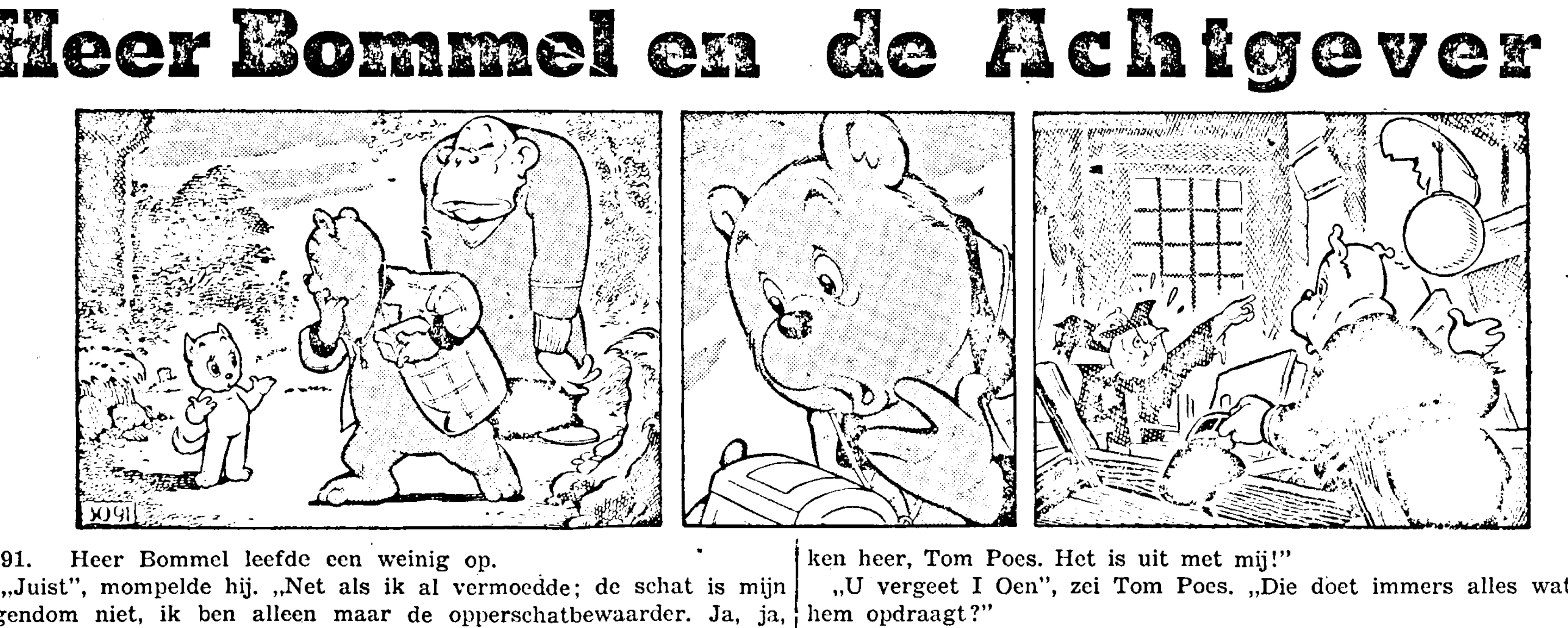
Caraibisch gebied. — Het december-nummer van „The Caribbean", het maandblad van de Caraibische Commissie, is pas verschenen. Dit nummer bevat een uitgebreid geïllustreerd verslag over de 7e West Indische Conferentie, welke in november verleden jaar op Curaçao werd gehouden. Voorts is er een interessant artikel van de hand van de heer George Hunte, hoofd van het Toeristen Bureau van Barbados, getiteld Tourism: Federal Approach. De heer Hunte pleit voor een gezamenlijke actie van de eilanden voor de bevordering van het toerisme in Brits West-Indië.

Voor degenen, die belangstellen in landbouwaangelegenheden, is er een volledig verslag van hetgeen gedaan wordt op de Imperial College voor Tropische Landbouwkunde op het gebied van bananenonderzoek ter bestrijding van de Panama-ziekte en de bladziekte in de bananenteelt. Dit artikel werd geschreven door N. W. Simmonds, Cytogeneticus bij het Regionaal Onderzoekingscentrum van het Imperial College. Het geeft een overzicht van de pogingen, welke worden ondernomen om een efficiënte afweermiddel te vinden tegen deze ziektes en de moeilijkheden welke daarbij worden ondervonden.

Een ander interessant artikel is getiteld „Sun Worship in Antigua" door B. O. Breton, Secretaris van het Toeristen Bureau. Het schijnt dat op het eiland Antigua steenbewerkingen zijn gevonden, die toegeschreven worden aan de pogingen van de mensen uit de oudheid, die daar waarschijnlijk geleefd hebben en duizenden jaren geleden de zon aanbaden. Reizigers, anthropologen en archeologen zullen zeker met belangstelling dit artikel lezen. Het laatste artikel in het december-nummer behandelt de omzetting van zoutwater in zoetwater. Het is geschreven door mr J. E. Heesterman, plv. secretaris-generaal en adviseur voor aangelegenheden betreffende Industriële Ontwikkeling van de Caraibische Commissie. In dit artikel worden de mogelijkheden van ontzouting van zeewater ter bestrijding van de waterschaarste nagegaan. Onder de eilanden in het Caraibisch gebied, die dikwijls aan waterschaarste te lijden hebben, zijn ook Curaçao en Aruba. Op deze eilanden werden grote waterdestillatie-inrichtingen gebouwd.

Op Aruba bestaat zelfs het plan om gedestilleerd water te gebruiken in de zg. hydroponics-farms. Mr. Heesterman voegt er aan toe, dat in andere delen van het Caraibisch gebied waar ook gebrek bestaat aan vers water, deze methode van ontzouting van zeewater een geschikte oplossing zou kunnen zijn, indien de kosten tenminste laag zouden kunnen worden gehouden.

Heer Bommel en de Achtgever

3091. Heer Bommel leefde een weinig op.

„Juist", mompelde hij. „Net als ik al vermoedde; de schat is mijn eigendom niet, ik ben alleen maar de opperschatbewaarder. Ja, ja, maar van wie is de schat dan wel, jonge vriend? Dat is nu de vraag".

„Ik weet het niet", zei Tom Poes schouderophalend. „Het zijn de schatten van een keizer die niet meer bestaat. Maar in ieder geval hoeft U niet te betalen".

„Juist", riep heer Ollie levendig, „net wat ik had willen zeggen voordat jij me de woorden uit de mond nam. Ik hoef niet te betalen, want het gaat om tien procent van de schatten van een ander!"

Hij zweeg en langzaam verdween de heldere blik weer uit zijn ogen.

„Ach wat geeft het eigenlijk?" mompelde hij. „Ik weet het en jij weet het, maar niemand anders. Als ik niet betaal krijg ik Super achter me aan — en bovendien zoekt de politie me. Ik ben een gebroken heer, Tom Poes. Het is uit met mij!"

„U vergeet I Oen", zei Tom Poes. „Die doet immers alles wat U hem opdraagt?"

„Arresteer I Oen!" sprak op dat ogenblik de rechter.

Hij zat tussen de ruïnes van zijn rechtzaal in Rommeldam en was in een zeer verbitterde stemming.

„Maar dat gaat zo maar niet", zei de commissaris aarzelend. „I Oen doet wat hem wordt opgedragen. Niet hij is de schuldige! We moeten degene hebben, die het sleuteltje heeft, meneer de president".

„Ik wil niets meer over dat sleuteltje horen!" riep de magistraat geprikkeld.

„De wet kent geen sleuteltjes. Arresteer de misdadiger, die hier het hof heeft vernietigd. Houd hem aan en geleid hem voor, commissaris — en laat dat sleuteltje er buiten!"

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

4

Een nieuwe stoot van de misthoorn, krachtig genoeg om de wanden van de hut te doen trillen, smoorde de rest.

........In ieder geval zal het niet ernstig zijn."

Petit, die het glas van de kapitein half vulde, glimlachte: dat „tenzij" was geheel in de trant van Vox, die nooit iets beweerde, waarvan hij niet zeker was.

„Ik heb niets gezien, ik weet alleen wat men me heeft verteld," begon Petit zonder met eten en gretig drinken op te houden, want hij had veel vlees en veel rode wijn nodig om dat grote lichaam, dat zoveel moeilijk werk had verricht, weer te versterken. Ik had maar een paar mannen bij me en hebben zelf de handen uit de mouwen gestoken. Mijn mensen hebben u goed geholpen, geloof ik."

„Prachtig," mompelde Vox zonder op te zien.

„Af en toe kwam er een beneden en bracht ons nieuws. Dan waren er nog uw orders per telegraaf — voor een mannetje als ik, die dertig jaar tussen de machines heeft doorgebracht, vertelt de telegraaf heel veel. Wat denkt u van deze geschiedenis?"

Er waren wel zeer bijzondere omstandigheden voor nodig om iemand te bewegen kapitein Vox zulk een pertinente vraag te stellen. Overigens, had men ooit gezien en zou men ooit weer eens zien, dat kapitein Vox in de hut van de chef der machinekamer aan tafel zat? En Petit was zulk een discreet man, zo gevoelig. Hij had dat getoond, toen Pierre Laurent, met wie hij gebroken had, hem had laten roepen toen hij blind was geworden.

„Deze geschiedenis?" antwoordde de gezagvoerder van de Virginia onverstoord. „Ik weet er niets van; jij weet er meer van dan ik, jij hebt Ollivier gesproken."

Hij zweeg, terwijl de steward borden, nog een halve kip, een fles wijn en schalen met gestoofde vruchten op tafel zette.

„Ach, Jerome," zei Vox, „ik heb het vergeten te zeggen. Breng meneer Launay zijn diner in de marconihut. En zorg goed voor hem. Ga er dadelijk heen hè. Laat alles liggen en vergeet de koffie niet...... Ja, Petit," hernam hij, toen de bediende de hut verlaten had, „wat heeft Ollivier je verteld?"

„Hij is er slecht aan toe," begon de hoofdwerktuigkundige, zich een glas wijn inschenkend en met de ellebogen op de tafel leunend. „Niet gewond, maar geschokt. Hij heeft weinig gezegd, ik moest de woorden bijna uit zijn mond trekken. Op het ogenblik slaapt hij. De gehele equipage met kapitein Derieu, Godde als eerste officier en Charrel als chef machinekamer, is naar Londen vertrokken om die Canopus te halen, die niemand wilde hebben en die de maatschappij gekocht had omdat......"

„Omdat die er zo goed uitzag. Dat weet ik al."

„Vanaf het begin is het scheef gegaan — verbijsterende geschiedenissen met Derieu die als altijd iedereen vergiftigden, zowel dek als machinekamer. Ten slotte zijn ze naar Marseille afgevaren en dadelijk werd het voor de machinisten een hel — slecht stoom houden en averijen. Ze hebben moeten stoppen. Alle mogelijke narigheid en Derieu in zijn kooi."

„Maar opeens, ik weet niet precies waar," vervolgde Petit, die een snede brood met camembert belegde en er een hap van nam, „is de Canopus op een werkelijk ongehoorde manier gaan slingeren, niet in een holle zee, neen, in een doodgewone deining. En niets te beginnen om het te laten ophouden. Ze hebben gewend, ze zijn recht op de zee gaan liggen, toen met de zee achterop. Maar de Canopus bleef slingeren, wel dertig graden en meer over beide zijden."

„Niet mogelijk!" riep Vox uit. „Hadden ze lading in?"

„Niet veel, blijkbaar. Maar toch! Dat heeft dagenlang geduurd, beweert Ollivier. Gebruikt u niets meer, kapitein?"

„Een beetje gestoofde vruchten — dank je," antwoordde Vox, de schaal die Petit hem aanreikte, grijpend.

„In Marseille is er een incident geweest, het een of ander tussen Derieu en Maurin. Maar wat het precies was? Ik wilde het Ollivier niet te lastig maken. Derieu was niet zeker van de Canopus en had dit tegen Maurin gezegd, naar het mij voorkomt. Toch is de Canopus naar Napels vertrokken, vanwaar het vertrek naar New York was bekend gemaakt. Op de ochtend van vertrek vond Godde, door een jongen gewaarschuwd, Derieu half gekleed in zijn hut liggen, voor zijn kooi neergestort met een wond aan het voorhoofd opgelopen door stoten tegen de rustbank, met scheefgetrokken mond en de gehele rechter zijde verlamd. Ze hebben hem toen naar een ziekenhuis gebracht. Zal ik wat vers fruit laten komen, kapitein?"

„Neen, ga voort."

„De maatschappij heeft toen telegrafisch het bevel aan Godde overgedragen. Toen is er weer wat geweest tussen Charrel en Godde. Ollivier scheen erg opgewonden er over.

Eindelijk zijn ze vertrokken. Na Gibraltar erg vuil weer. We weten wel hoe dat geweest is. Veel last daar beneden. Daarop het S.O.S. van de Marco Polo, twee nachten geleden. Godde heeft zijn koers gewijzigd en heeft drie, vier of vijf uur, ik weet niet meer hoe lang, dwarszees gestoomd en......"

„Het slingeren?"

„Dat geloof ik niet.... ten minste voor zover ik begrepen heb. Maar het water is door de bunkerpoorten naar binnen gekomen, de pompen raakten verstopt en de kolen zijn tot modder geworden, modder, modder, herhaalde Ollivier. De stoomspanning daalde, het stoken werd onmogelijk en de Canopus is dwars op de golven blijven liggen, toen Godde wilde wenden om voor de zee weg te lopen. Dat is alles...... alles wat ik weet."

(Wordt vervolgd)

Canadese handelstentoonstellingen in West-Indie

West-Indië. — De heer Gordon Churchill, minister van Handel van Canada, heeft aangekondigd, dat Canada voornemens is 2 handelstentoonstellingen te houden in Kingston op Jamaica en in Port of Spain op Trinidad tegen eind 1958 of begin 1959. Dit zal de eerste keer zijn, dat een dergelijke Canadese tentoonstelling in dit gebied zal worden georganiseerd. Een andere handelstentoonstelling, welke van belang is voor het gebied, zal die zijn, welke in april in Jamaica zal worden georganiseerd door de afdeling Handelspolitiek en Buitenlandse Handel van de Oostenrijkse Kamer van Koophandel. 75 Firma's zullen aan deze tentoonstelling deelnemen. Deze zal de eerste Oostenrijkse tentoonstelling zijn, welke in het Caraibisch gebied gehouden wordt.

Praag. — Twee Tsjechoslowaken zijn te Liberec in Noord-Bohemen veroordeeld tot resp. 18 en 14 jaar gevangenisstraf op beschuldiging van spionage voor Engeland, zo is in Praag bekendgemaakt. De veroordeelden zouden inlichtingen over de produktie van de uraniummijnen te Jachymoc, ten westen van Liberec, hebben willen verzamelen.

Arbeidsopleiding van blinden in Brits Guyana

Georgetown. — De heer D. N. Hook, een ervaren Engelse blinden-leraar, arriveerde onlangs in Brits Guyana om de Brits-Guyanese Vereniging van Blinden te adviseren omtrent de opleiding van blinden voor geschikte arbeid. Hij zal behulpzaam zijn bij de organisatie van het leerplan. De heer Hook is door de Vereniging van Blinden van het Commonwealth afgestaan aan de Brits Guyanese Vereniging voor een periode van één jaar.

Gedurende zijn verblijf zal de heer Hook leraren opleiden om zijn werk na zijn vertrek voort te zetten.

Zusters schenken San Nicolas nieuwe kleuterschool

„Ons Kleuterhuis" werd door de Z. E. Pastoor Erkamp ingezegend.

Oranjestad. (LH). — San Nicolas werd gisteren verrijkt met een nieuwe kleuterschool. Dat is vlugger neergeschreven dan tot stand gebracht en in werkelijkheid is het dan ook zo, dat de kleine plechtigheid, waarmee dit gebeuren gepaard ging in feite de bekroning was van een klein wonder, dat door het onvermoeibare werk van de eerwaarde Zusters van het Fatima Convent tot stand werd gebracht.

Eenieder weet hoe dringend nodig de uitbreiding van het kleuteronderwijs, speciaal te San Nicolas is. Desondanks moeten er ongeteld vele moeilijkheden worden overwonnen om deze uitbreiding tot stand te brengen. De eerwaarde Zusters van het Fatima convent, besloten vorig jaar november om met die moeilijkheden de strijd aan te binden en stichtten hiertoe een „bouwfonds kleuterschool". Dank zij de spontane medewerking in het byzonder van de Lago direktie, welke een oude barak schonk en van vele anderen, die de handen uit de mouwen wilden steken, slaagden de zusters er in, in goed vier maanden „ons kleuterhuis" een schooltje, behorend bij de Don Boscoschool tot stand te brengen. De oude barak werd duchtig onder handen genomen en na verbouwing met modern meubilair en de beste leermiddelen ingericht.

Feestelijk was de ingebruikname, welke de kroon zette op het werk van de zusters. De kinderen, in schoon gesteven jurkjes en pakjes en met wapperende feestvlaggetjes, trokken zingend naar binnen, nadat door de Eerw. Frere Inocentius het lint was doorgeknipt. De inzegening werd verricht door de Z. E. Pastoor van Sint Nicolaas, Pater Erkamp.

„Ons Kleuterhuis" wordt geleid door Zuster Luisi, terwijl de hoofdleiding van het kleuteronderwijs berust in handen van Zuster Jacobina.

Om het schooltje in stand te houden en het kleuteronderwijs ook verder uit te breiden hebben de Zusters de steun nodig van een ieder die het goed meent met de jeugd. Daarom willen wij ook langs deze weg een beroep doen op een ieder om het werk spontaan te steunen door vaste maandelijkse of jaarlijkse, of eenmalige giften. Het zou zo prettig zijn, als de zusters, die zelf in stilte werken, nu ook spontaan van vele stille medewerkers de financiële steun ontvingen om hun moderne „wonderen" tot stand te brengen.

De zusters wensen wij geluk met de ingebruikname van dit moderne schooltje, dat voor de jeugd van Sint Nicolaas van onschatbare waarde zal blijken te zijn.

Frère Johannes terug — Dakotaclub weer open

Oranjestad. — Vreugde heerste er gisteren op Dakota, toen bekend werd dat de E. Frere Joannes van vakantie terug is en direkt de Dakota club weer open ging. Er hebben zich de laatste maanden n.l. ernstige moeilijkheden voorgedaan in het bestuur van de club, tengevolge waarvan het clubgebouw geruime tijd gesloten was. Frère Joannes die sinds jaar en dag de motor achter de club was, inspireerde ook dit keer weer de bestuurderen, zodat de club gisteravond al weer de poorten kon openen en voortaan weer iedere dag ter beschikking van de leden staat.

AGENDA ARUBA

Kantoor Amigoe:
Toricellistraat 16 tel: 1233
Dinsdag 18 februari 1958.

De Veer:
Friendly Persuasion om 8.30 uur (Cary Cooper)

Rialto:
„Crime against Joe" om 8 uur

Principal:
„Came from beneath the Sea" om 8 uur

Aurora:
„La Cabeza de Pancho Villa". om 7.30 uur.

Savaneta:
„To Paris with Love (Alec Guinness. and Odile Versoi).

BOTICA'S

Nachtdiensten:
San Nicolas „Botica Central tel: 5006
Oranjestad: Botica del Pueblo tel: 1253.

R.C.A. vierde 24-jarig bestaan

Oranjestad. — Vorige week vrijdag bestond RCA, de populaire sportvereniging welke tot de grootste organisaties op het eiland behoort en dit jaar het kampioensvoetbalteam leverde, 24 jaar. Geen reden voor een groot feest, dat voor het komend jaar op het programma staat, maar alle reden voor een hartelijke gelukwens voor bestuur en leden van de aktieve vereniging.

Ambtenaren bezochten grote projecten

Oranjestad. — Ambtenaren van de afdelingen financiën en het eilandsontvangerskantoor bezochten gisteren de grote overheidswerken die thans in uitvoering zijn en werden bij het hotel Balashi en de waterculturefarm door deskundigen rondgeleid. Het personeel dat gisteren niet gemist kan worden, gaat vandaag.

Oranjevereniging bestaat tien jaar

Oranjestad. — Vandaag is het precier tien jaar geleden dat de Oranjevereniging Aruba werd opgericht. In die jaren werd door de elkaar opvolgende besturen veel en nuttig werk verzet en het is daarom jammer dat de vereniging de laatste maanden door de overheid min of meer werd vergeten en men dus niet kon profiteren van haar grote ervaring bij de organisatie van nationale feest- en andere hoogtijdagen. In vele gevallen heeft men dit uitschakelen van de Oranjevereniging duidelijk kunnen bemerken door fouten in de organisatie bij tal van gelegenheden welke door de Oranjevereniging niet gemaakt zouden zijn.

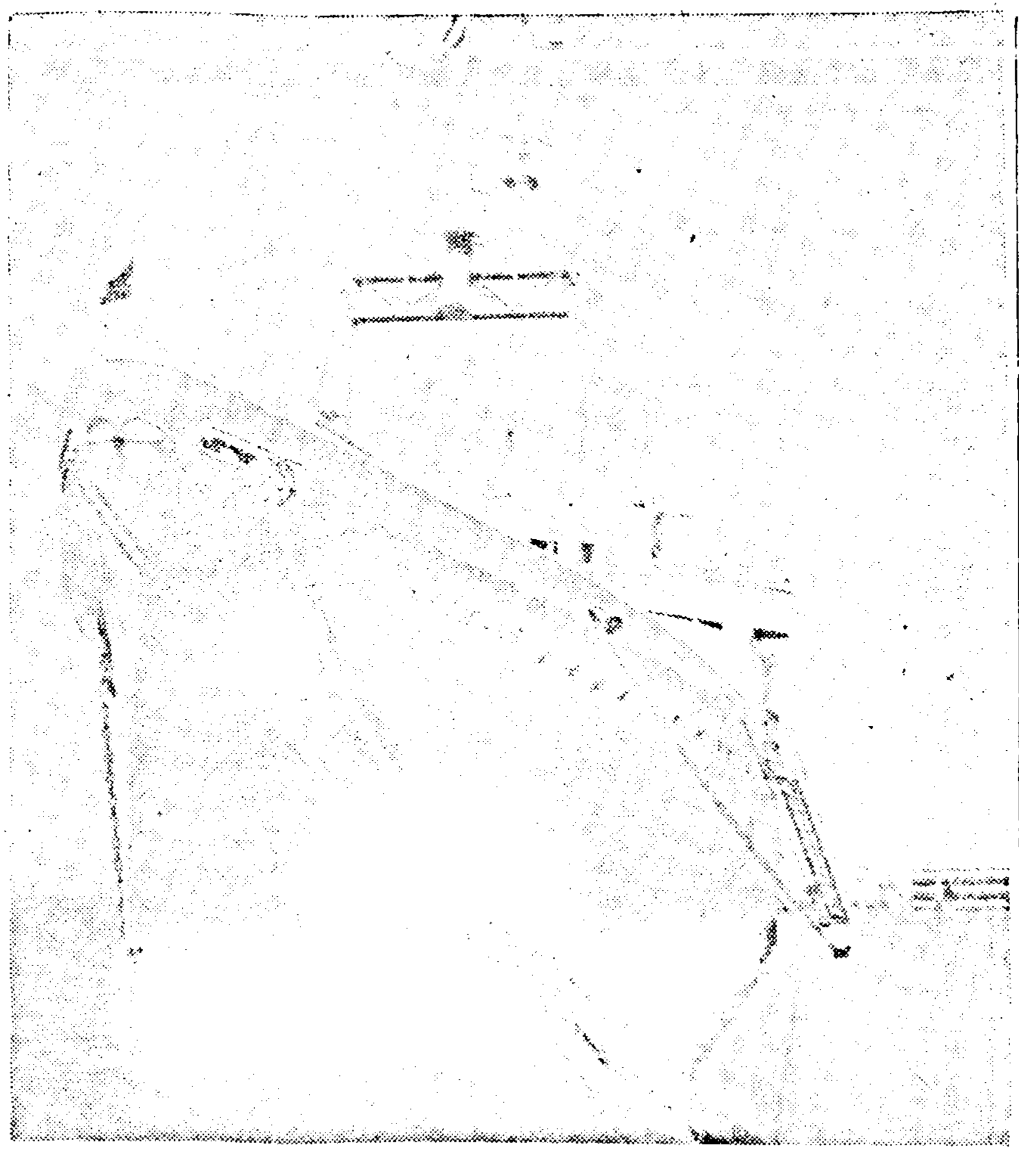
Intussen is de vereniging voortgegaan met haar werk. Vandaag werd als bewijs van het feit dat de vereniging nog altijd leeft een tweetal telegrammen verzonden naar Paleis Soestdijk.

Het eerste, geaddreseerd aan H. M. de Koningin luidt als volgt:

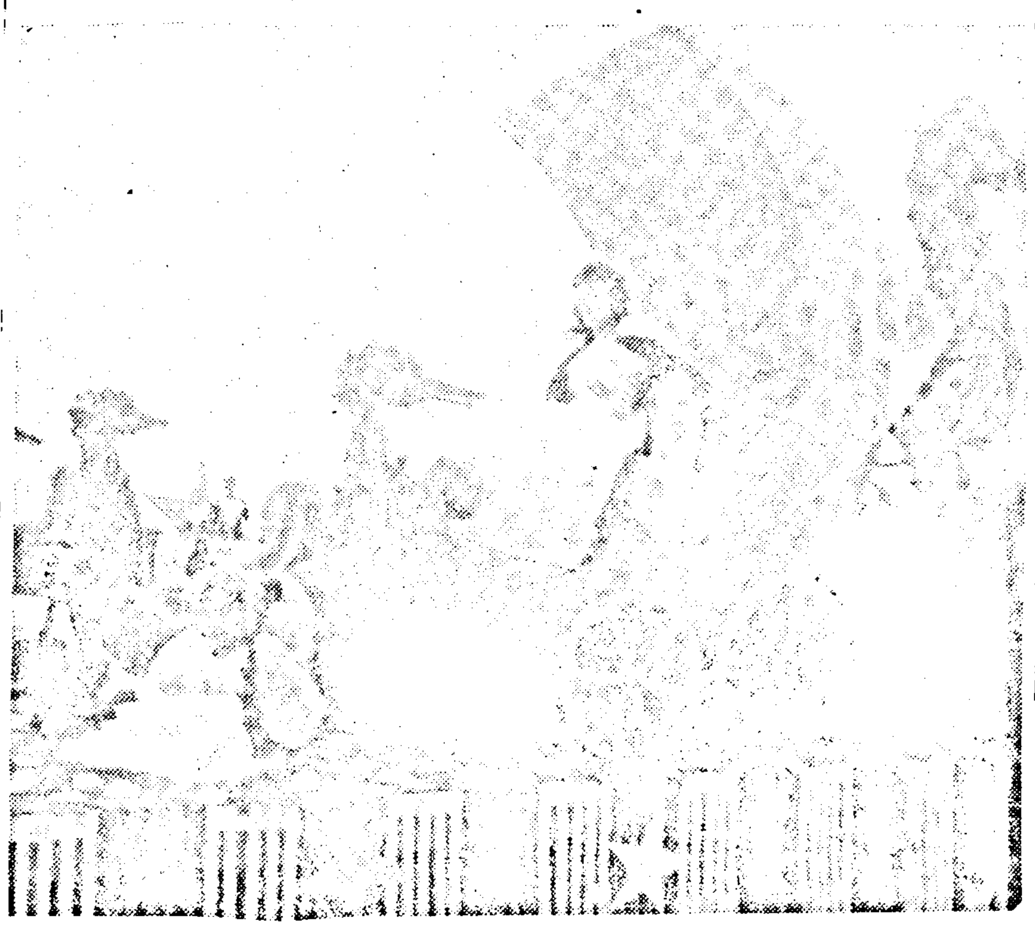
Oranjevereniging Aruba, vandaag herdenkende haar tienjarige bestaan betuigt Uwe Majesteit trouw en aanhankelijkheid stop. Het is onze innigste wens dat Oranjevereniging nog vele jaren haar doel bevorderen en aankweken aanhankelijkheid Arubaanse bevolking ten opzichte Huis van Oranje zal mogen nastreven".

Het tweede telegram ging naar H.K.H. Prinses Marijke en luidt als volgt:

Bieden onze eerbiedige gelukwensen aan en wensen U nog vele jaren van geluk en voorspoed.

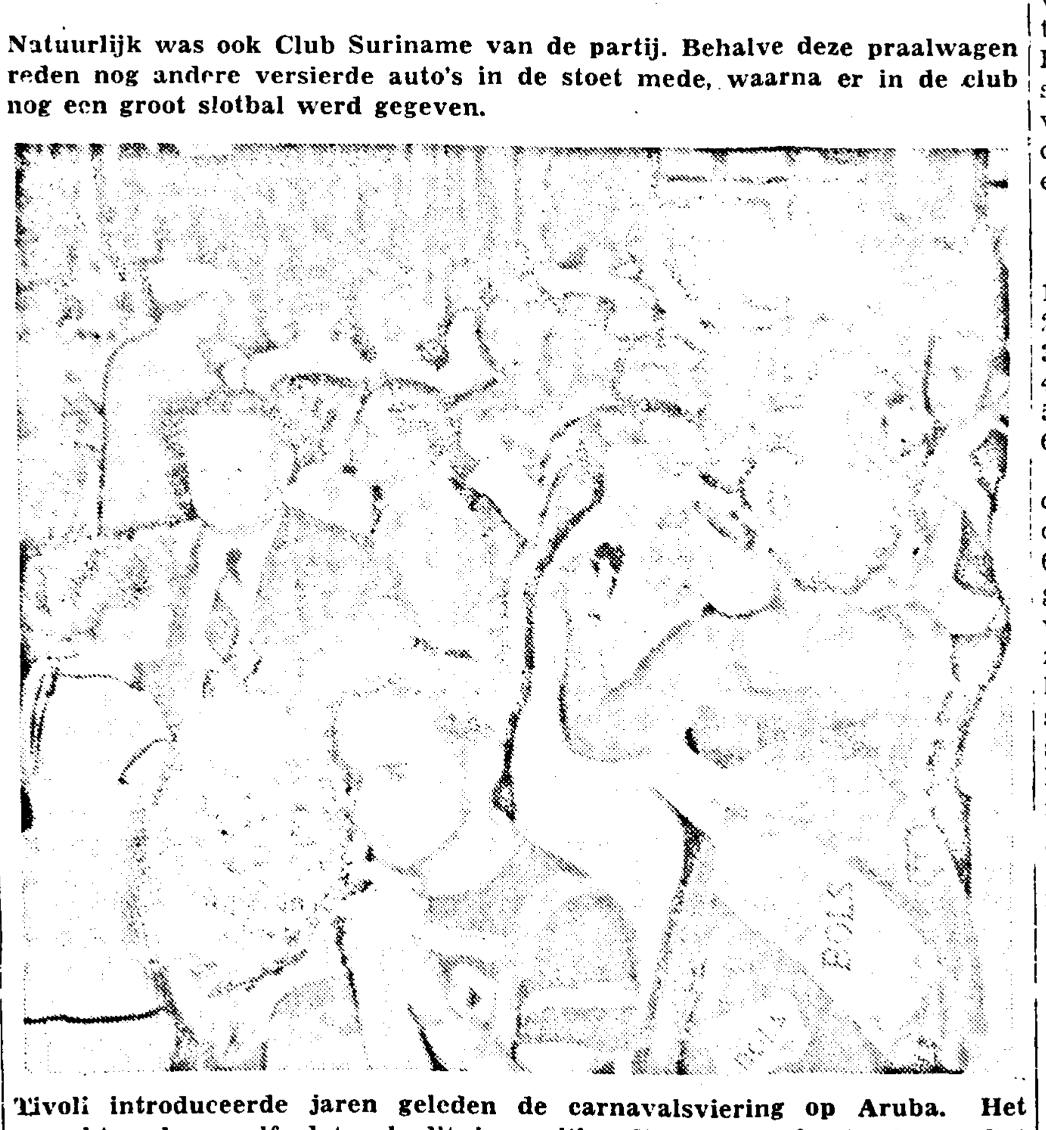
Het Amerikaanse opleidingsschip voor de koopvaardij, de „State of Maine", dat in het afgelopen weekend een bezoek bracht aan Aruba.

Club Estrella van Santa Cruz deed dit keer voor de eerste maal met de carnavalsviering mee en wist meteen al beslag te leggen op de eerste prijs voor de praalwagens. Een welverdiende prijs voor deze prachtige en zeer originele wagen.

Natuurlijk was ook Club Suriname van de partij. Behalve deze praalwagen reden nog andere versierde auto's in de stoet mede, waarna er in de club nog een groot slotbal werd gegeven.

Tivoli introduceerde jaren geleden de carnavalsviering op Aruba. Het spreekt wel vanzelf, dat ook dit jaar uitbundig werd gefeest, al was het jammer, dat slechts zo weinig leden de moeite hadden genomen zich te verkleden. Vroeger was dit bij Tivoli een algemeen gebruik.

In welvaartsplan Jamaica accent gelegd op de landbouw

Kingston. — Het Tienjarenplan, welke onlangs door de eerste minister, de Hon. Norman Manley, aan het parlement werd aangeboden, voorziet in een totale uitgave van bijna £ 79 miljoen. Het plan, welke voor dit jaar begint met uitgaven op het gebied van de economische ontwikkeling, zal gefinancieerd worden uit algemene inkomsten, leningen en uit giften van het Koloniale Ontwikkelings- en Welvaartsfonds. De grootste uitgave gaan naar de landbouw met een bedrag van £ 204 miljoen over een periode van 3 jaar.

C.S.C.-damesteam prolongeert kampioenschap

Willemstad. — Woensdag jl. werd de eerste tafeltenniskampioen bekend. Het dames A team van C.S.C. slaagde er in om op fraaie wijze haar kampioenschap te prolongeren. Door een 7—3 overwinning op C.P.N. A konden mevr. I. Moreno. mevr. M. da Costa Gomez en mej. S. Henriquez de feestneuzen uit de mottenballen halen en de Carnavalsbloemetjes vast gaan buiten zetten. Verwondering wekte de nederlaag, welke mevr. Moreno tegen mevr. Holster leed. Zij schijnt toch wel echt met een inzinking te kampen te hebben.

De stand is:

	gesp.	pt
1) CS.C. A (kampioen) ..	7	14
2) Asiento A	7	10
3) C.H.C. A	6	5
4) C.S.C. B	6	2
5) C.P.N. A	6	1

Bij de 2e klas dames kan volgende week de beslissing vallen. Als Asiento B van De West A windt en C.P.N. B een punt tegen Asiento C verspeelt, dan kan men op de Isla de vlag uitsteken, doordat Asiento B deze week de P.O.C.-dames met 8—2 een lesje heeft gegeven.

Hier is de stand:

	gesp.	pt
1) Asiento B	8	15
2) P.O.C. A	8	10
3) C.P.N. B	6	9
4) M.F.S. A	7	6
5) Asiento C	6	3
6) De West A	7	0

Was het vorige week E.N.J., dat de hernieuwe kracht van Asiento, ondervond, nu kregen de Fellows, met 6—4 klop. Korff de Gidts bleef ongeslagen en Mittertreiner kon 2 overwinningen boeken, alleen Zwier kon zijn prestatie van vorige week niet herhalen. De gevechten tussen de staartsclubs leverden C.S.C., de grootste winst op, daar deze vereniging haar positie belangrijk kon verbeteren. Zelf werd met 6—4 van Sithoc gewonnen en de concurrenten P.O.C., en Sithoc, speelden in het St Thomascollege gelijk.

Wie hier uiteindelijk kampioen gaat worden is moeilijk te voorspellen, doch E.N.J., blijft voorlopig de beste papieren houden voor H.F.S. I. Barge's Bad I zou wel eens de lachende derde kunnen zijn.

De stand is als volgt:

	gesp.	pt
1) E.N.J. I	9	15
2) H.F.S. I	8	11
3) Barge's Bad I	8	10
4) Asiento I	9	10
5) P.O.C. I	9	5
6) Sithoc I	9	5
7) C.S.C. I	8	4

In klasse 2 A is de stand aan de kop ongewijzigd gebleven, doordat korporaal De Wolf en de zijnen met 6—4 de lastige uitwedstrijd tegen H.F.S. 3 tot een goed einde brachten. C.H.C. I en E.N.J. 2 blijven angstvallig wachten op een misstap van de leiders.

Stand:

	gesp.	pt
1) M.S.V. 1	10	19
2) C.H.C. 1	9	16
3) E.N.J. 2	9	15
4) Sithoc 2	9	10
5) H.F.S. 3	10	7
6) De West 1	10	6
7) C.S.C. 3	9	3
8) Asiento 2	10	0

Doordat M.S.V. 2 voor de derde achtereenvolgende maal verstek liet gaan, kwam C.S.C. 2 weer goedkoop aan de punten. Straks wordt dit team nog ben default kampioen! Barge's Bad vond een volledig P.O.C. 2 op zijn pad. Met grote moeite konden Anches, Best en Samuels een 6—4 overwinning in de wacht slepen.

De ranglijst is:

	gesp.	pt
1) C.S.C. 2	8	16
2) Barge's Bad 2	7	12
3) L.R.D. 1	7	8
4) C.P.N. 1	8	8
5) P.O.C. 2	8	2
6) M.S.V. 2	8	0

In klasse 3 A kan E.N.J. 3 volgende week kampioen zijn. Nog 2 punten en dit team van de Juvenils kan als eerste herenkampioen gaan feest vieren. De gevaarlijkste concurrent is De West 2, dat deze week C.P.N. 3 met 8—2 versloeg. E.N.J. 3 nam ook geen risico en ontnam H.F.S. 4 met 7—3 het laatste sprankje hoop. Het achterhoedegevecht tussen POC 4 en LRD 3 werd dank zij 3 zeges van A. de Bree een 6—4 overwinning voor de thuisclub.

De ranglijst is hier:

	gesp.	pt
1) E.N.J. 3	7	14
2) De West 2	8	11
3) H.F.S. 4	6	7
4) P.O.C. 4	7	4
5) C.P.N. 3	6	4
6) L.R.D. 3	6	0

Daar M.S.V. 3 slechts met 2 man aantrad tegen C.P.N. 2 en dusdoende een 6—4 nederlaag leed, kon E.N.J. 4 door een 6—3 zege op P.O.C. 3 de kop overnemen. L.R.D. 3 behield zijn minieme kansje op de erepalm door een duidelijke 9—1 overwinning op Asiento 3.

De volgorde is:

	gesp.	pt
1) E.N.J. 4	8	14
2) M.S.V. 3	7	12
3) L.R.D. 2	7	10
4) C.P.N. 2	9	5
5) P.O.C. 3	7	4
6) Asiento 3	8	1

Uitslagen:

Dames 1e kl.: C.S.C. A — C.P.N. A 7—3.

2e kl.: P.O.C. A — Asiento B 2—8.

Heren 1e kl.: C.S.C. 1 — Sithoc 1 6—4; Sithoc 1 — P.O.C. 1 5—5; Asiento 1 — H.F.S. 1 6—4.

2e kl. A: H.F.S. 3 — M.S.V. 1 4—6.

2e kl. B.: M.S.V. 2 — L.R.D. 1 0—10; M.S.V. 2 — C.S.C. 2 0—10; P.O.C. 2 — Barge's Bad 2 4—6.

3e kl. A: De West 2 — C.P.N. 3 8—2; E.N.J. 3 — H.F.S. 4 7—3; P.O.C. 4 — L.R.D. 3 6—4.

3e kl. B: P.O.C. 3 — E.N.J. 4 3—6; Asiento 3 — L.R.D. 3 1—9; C.P.N. 2 — M.S.V. 3 6—4.

Een jaar vergeetachtigheid in de lucht

K. L. M. houdt uitverkoop van gevonden voorwerpen

Pijl en boog, gipsvoet, avondjurk en melkpannetje

Amsterdam. — In het enige bioscoopzaaltje, dat Uithoorn rijk is, heeft de K.L.M. het resultaat van één jaar vergeetachtigheid in de lucht geveild. Een keer per jaar houdt onze nationale luchtvaartmaatschappij uitverkoop van alle in haar vliegtuigen gevonden voorwerpen, die de nijvere lieden van de betreffende afdeling ondanks naarstig navorsen niet aan de wettige eigenaars hebben kunnen terugbezorgen. Want dat is op dit punt het grote verschil tussen de K.L.M. en bijvoorbeeld de Nederlandse Spoorwegen Laat u in de trein uw paraplui staan dan kunt u hem terugkrijgen door er via een uitvoerig invulformulier bij de N.S. naar te informeren. De K.L.M echter achtervolgt u er als het ware mee, ook al bent u toevallig net een wereldreis aan het maken.

„Wanneer u van uw oude paraplui af wilt, laat hem dan niet in een K.L.M.-vliegtuig staan", zo verzekerde ons een van die drieste speurders van de afdeling Gevonden Voorwerpen. „U loopt zelfs kans, dat hij al bij u thuis is bezorgd nog voor u zelf goed en wel van uw reis bent teruggekeerd!" Waarschijnlijk voelde hij zelf ook wel, dat hij klaarblijkelijk een beetje overdreef, want hij voegde er haastig aan toe: „We zitten er ook dikwijls zó mee in onze maag; de mensen vergeten de gekste dingen in een vliegtuig".

Ieder jaar blijkt er bijzonder veel belangstelling voor de K.L.M.-veiling te bestaan. Ook deze keer werden de gegadigden met hele busladingen tegelijk afgeleverd bij het veilinglokaal, dat al te gauw propvol was. Menigeen stond ongetwijfeld het beeld voor de geest van de luchtreiziger, zoals die op de reclamebiljetten van de luchtvaartmaatschappijen wordt afgeschilderd: zwierig, elegant en vooral chic gekleed, weelderig uitgerust met allerlei luxe artikelen en omringd door al het mogelijke comfort.

Het eerste stuk, dat in veiling werd gebracht zal ongetwijfeld een domper op menige hooggespannen verwachting zijn geweest. Nadat de veilingmeester nadrukkelijk onder de aandacht van alle aanwezigen had gebracht, dat alle goederen — wanneer ze eenmaal waren gekocht — geaccepteerd moesten worden „in de staat, waarin zij zich bevinden", toonde men het publiek het eerste voorwerp, dat van eigenaar moest veranderen. Het was een broek. Geen elegant gesneden pantalon, maar een oprechte regenbroek, zoals men die bij een bromfietser zou verwachten aan te treffen, maar zeker niet bij de bagage van een vliegtuigpassagier. Het eerste bod was een dubbeltje, maar een zekere heer Griffioen werd er voor een daalder de gelukkige bezitter van.

Er volgde een lange reeks van kledingstukken, die vrijwel allemaal voor een paar gulden werden afgeslagen. Een enkele keer slechts dook er een mantel of jas op, die eventjes de luchtreiziger van de reclameplaten in de herinnering terugriep. Wanneer een paar dames dan tegen elkaar gingen opbieden liep het bod wel eens op tot dertig gulden. Plastic regenjassen, vesten en pantalons deden de koers zakken: voor vier, vijf gulden werden ze per bos verkocht. Een rose avondjapon, waarin ooit een of andere Amerikaanse Miss geschitterd heeft, maar die nu zo op een hangertje een bijzonder armetierige indruk maakte, bracht het niet verder dan één Hollandse gulden.

Vliegtuigstoelen lenen er zich uitstekend voor om ook meer kostbare zaken kwijt te raken, zodat de veiling ieder jaar verzekerd is van een groot aantal sieraden, vulpennen, horloges, fototoestellen, portemonnaies en portefeuilles. En steevast zijn er ook exotische zaken. Dit keer zagen we bijvoorbeeld een pijl en boog afkomstig uit de binnenlanden van Nieuw-Guinea en een volledig wapenarsenaal uit Morolane op de Philippijnen, bestaande uit veertien messen, dolken en zwaarden en drie speren. Bizarre voorwerpen ontbraken ook niet op het programma. Een doos met de meest uiteenlopende zaken, die in één keer geveild werden, bevatte o.a. een zorgvuldig intact gehouden en van handtekeningen voorziene gipsvoet.

De K.L.M. krijgt op de lijnen naar het Midden-Oosten, Azië en Afrika wel eens passagiers, die zó uit dikwijls zeer oncomfortabele binnenlanden met de nodige argwaan een modern passagiersvliegtuig betreden. Sommigen hunner weigeren pertinent de kostelijke diepvriesmaaltijden, die de stewardess met veel zwier uit haar pantry te voorschijn tovert. Meestal hebben ze dan zelf de nodige eetwaar meegenomen, bij voorkeur in een doek, die het luchtverversingssysteem in het vliegtuig dikwijls voor een zeer moeilijke opgave stelt. En we hebben wel eens een verhaal gehoord van een Arabier, die in het looppad van het vliegtuig een vuurtje wilde stoken om zijn eigen gerechten te bereiden.

Zo'n passagier moet het dunkt ons geweest zijn, die een veel gebruikt aluminium melkpannetje in het vliegtuig heeft achtergelaten. Op de veiling bracht het samen met nog wat dingen een paar dubbeltjes op.

Na de veiling van gevonden voorwerpen door de KLM te Uithoorn. Op de foto een KLM-er met een greep uit de artikelen.

Stoffelijke resten slachtoffers Muenchen-ramp naar Manchester

Manchester. — De stoffelijke resten van de voetballers en journalisten die bij de vliegtuigramp in Muenchen om het leven kwamen, zijn in Manchester aangekomen. Meer dan 100.000 mensen stonden langs de route die de lijkwagens van het vliegveld naar het voetbalterrein „Old Trafford" van „Manchester United" volgden.

Mensen knielden op het trottoir wanneer de stoet hen passeerde. Over een afstand van 15 km stond een vrijwel onafgebroken rij geparkeerde auto's, waarnaast de bestuurders de stoet gadesloegen.

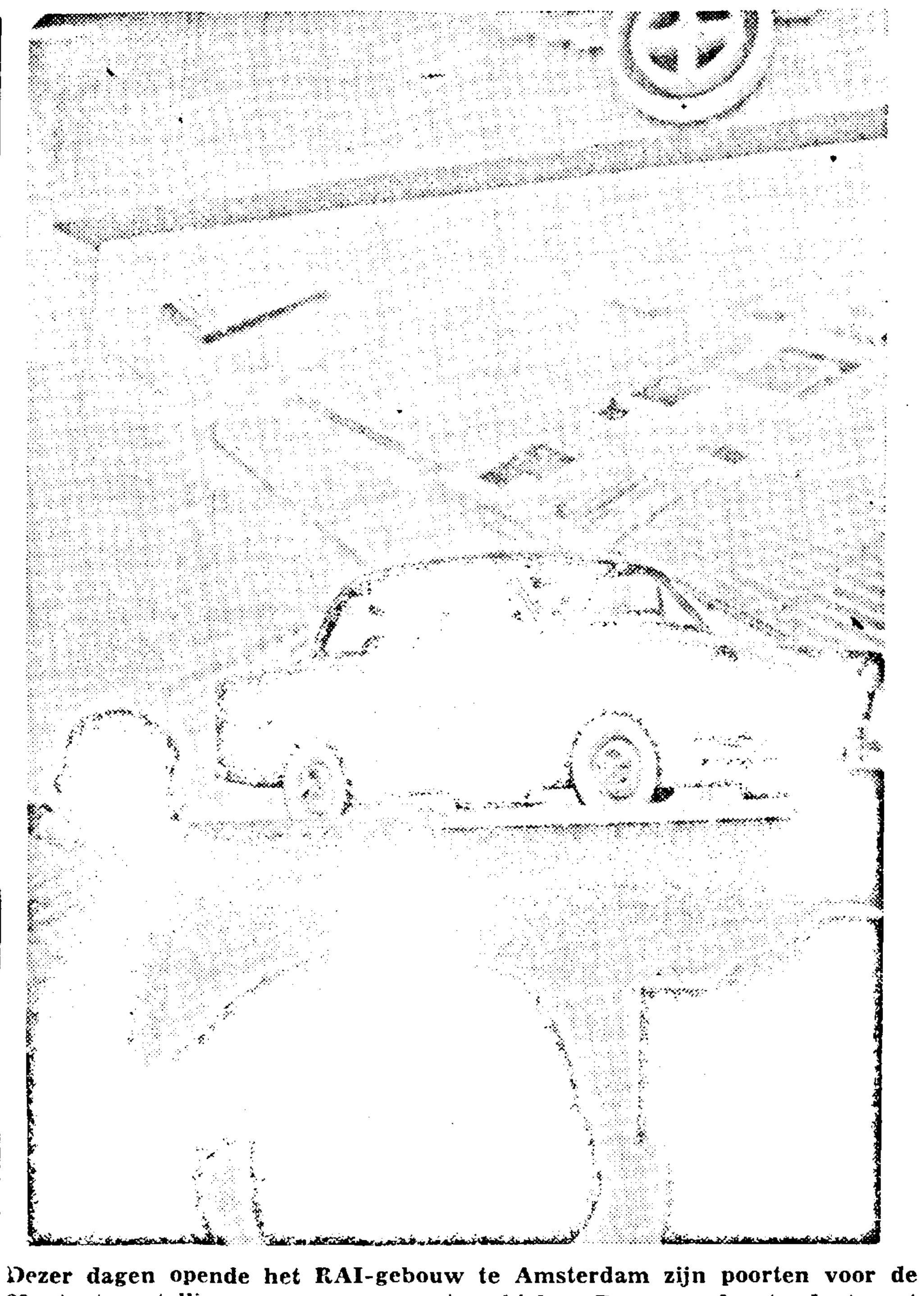
SCHAATSNIEUWS

Parijs. — Het eindeklassement van de wedstrijden om het wereldkampioenschap kunstrijden dames te Parijs luidt:

1. En wereldkampioene Carol Heiss (VS) plaatscijfer 9, punten 1780,6.
2. Ingrid Wendl (Oostenrijk) plaatscijfer 19, punten 1679.0.
3. Hanna Walter (Oostenrijk) plaatscijfer 41.5. punten 1569,6
7. Joan Haanappel (Nederland) plaatscijfer 83. punten 1533,2.
15. Sjoukje Dijkstra (Nederland) plaatscijfer 131. punten 1491,7.

———

New York. — De Amerikaanse luchtmacht „overweegt" de bouw van een straalbommenwerper, die een snelheid van 6500 km. kan bereiken en een bemande raket met een topsnelheid van 29.000 km. per uur, zo heeft generaal Irvine in Seattle verklaard.

Dezer dagen opende het RAI-gebouw te Amsterdam zijn poorten voor de 39e tentoonstelling voor personenautomobielen. Een van de stands toornt boven alles uit, ook in bewondering, de DAF-personenwagen. Het is het opkijken waard!

Hilton gaat in Amsterdam miljoenen-hotel bouwen

Luxe-hotel krijgt een capaciteit van 650 kamers

Amsterdam. — Naar wij vernemen naderen de besprekingen, welke thans in Amsterdam gevoerd worden voor de stichting van een luxe-hotel van 25 miljoen, haar voltooiing. Deze week heeft de heer Hilton, directeur van het internationale Amerikaanse Hiltonconcern, zelf een bezoek gebracht aan Amsterdam. Het ligt in de bedoeling dat het hotel door dit concern geëxploiteerd zal worden.

De heer Hilton heeft medegedeeld dat zijn concern, in tegenstelling tot haar gewoonte, bereid is om deel te nemen in het zeer omvangrijke stichtingskapitaal. Andere participanten zijn de Holland Amerika Lijn en de KLM.

Het initiatief tot de stichting van het Amsterdamse Hiltonhotel is indertijd uitgegaan van de toenmalige burgemeester van Amsterdam, mr A. d'Ailly. De noodzaak van een nieuw hotel in de hoogste klasse is in Amsterdam reeds bij herhaling gebleken. Nog onlangs deelde mr. P. J. Mijksenaar, de pers-chef van de gemeente mede dat de hoofdstad een belangrijk congres had moeten afwijzen omdat onvoldoende hotelruimte van kwaliteit op het tijdstip van het congres beschikbaar was. De voorzitter van de Kamer van Koophandel, mr. D. Delprat heeft de afgelopen maanden verschillende malen met de Amsterdamse hoteliers vergaderd om nauwkeurig over het hotelprobleem te worden ingelicht.

Er is thans spoed geboden met de realisering van het plan omdat binnen afzienbare tijd een belangrijke verhoging van het aantal Amerikaanse bezoekers aan Amsterdam wordt verwacht. In het voorjaar wordt de „Atlantic" van de rederij Bernstein in New York in de Amsterdamse haven verwacht met 800 toeristen. Het aantal schepen op deze nieuwe toeristenlijn zal elk jaar toenemen, zodat reeds in 1961 vier schepen, waarvan er een met een capaciteit van 1400 passagiers, tussen New York en Amsterdam zullen varen. Om diezelfde tijd zullen de straalverkeersvliegtuigen van de grote luchtvaartmaatschappijen eveneens een zeer aanzienlijke vergroting van het zakelijke en het toeristenverkeer veroorzaken. Door de verkorting van de vliegtijd is de capaciteit van een straalverkeerstoestel in het transatlantische verkeer even groot als van schepen van het type Queen Mary.

De initiatiefnemers voor het Amsterdamse Hiltonhotel hopen het gebouw, dat een capaciteit van 650 kamers zal hebben en dat bovendien zo geoutilleerd zal worden dat belangrijke congressen in het complex gehouden kunnen worden, te bouwen op het braakliggende terrein aan het Allébéplein in Amsterdam-zuid. Voor dit terrein is er reeds een gegadigde, welke zijn plannen eerder heeft ingediend. Men verwacht dat de gemeente Amsterdam het terrein zal toewijzen aan de kandidaat, die het eerst de financiering „rond" zal hebben.

Inmiddels is reeds een aanvang gemaakt met de realisering van een tweetal andere projekten tot uitbreiding van het aantal hotelbedden in Amsterdam. Krasnapolsky heeft toestemming gekregen om een nieuwe vleugel met 154 bedden te bouwen. Het motel aan de Haagse weg wordt deze winter uitgebreid met een nieuwe vleugel met 60 bedden.

Bovendien zijn dezer dagen de plannen bekendgemaakt voor de stichting van een Casa Academica van 500 bedden in Amsterdam-zuid.

Dit studentenhuis zou in de drie zomermaanden dienst doen als hotel, speciaal voor het zgn. sociale toerisme. Met de stichting van dit soort tehuizen heeft men bijv. in Kopenhagen vrijwel de gehele hotelnood overwonnen. Het studentenproject vraagt een kapitaal van ongeveer vijf miljoen. Bij een gunstige gang van zaken hoopt men volgend voorjaar met de bouw te beginnen.

Hockeyteam van C.H.C. wint van ASIENTO met 1—0

Willemstad. — Na alle wedstrijden van de laatste maanden, waarin wij steeds de versnipperde krachten van de hockeyteams van Asiento en CHC aan het werk zagen, door het deelnemen van verschillende teams aan de competitie, fleurden wij weer eens op bij de op zondagmiddag te Rust en Burgh gespeelde wedstrijd tussen de sterkste elftallen van de beide rivalen. Zo als steeds is men dan bij voorbaat verzekerd van een spannende wedstrijd, waarin geen soulaas gegeven wordt en waarbij om de zege en de eer van de eerste tot de laatste minuut wordt gevochten.

Het was overigens een vreemde wedstrijd. Van meet af aan belaagde een op volle sterkte aanwezig Asientoteam de CHC-veste, terwijl CHC zich moest bepalen tot incidentele uitvallen; het enige doelpunt in de wedstrijd viel in deze periode echter aan de verkeerde kant.

Na de rust was CHC sterk in de meerderheid, maar kon dit niet in een doelpunt uitdrukken. Direkt na fluitsignaal van de referees Lansink en Kraan trok Asiento op het CHC-doel af en was daar niet meer vandaan te slaan. De ene aanvalsgolf na de andere vloeide naar het heiligdom van keeper Brongersma toe, maar zo gauw de Asiento-voorhoede in de slagcirkel was aangeland, bleek het alle voornemens op een overwinning vergeten te zijn en werd er gepeuterd en gemist, zo erg dat CHC's goalie er zelden aan te pas behoefde te komen. J. Kusters stak maar ergens een stick tussen de wriemelende aanvalsspits en het gevaar was bezworen. Ook individuele pogingen van Stil en Van der Loo kwamen niet verder dan het backstel. Opvallend was echter wel de goede balbehandeling op het middenveld, waar vooral de Asiento-voorhoede en middenlinie met Lubbers en Van Ierland als uitblinkers de zaak onder controle hielden.

Bij een van de weinige gevaarlijke aanvallen van CHC kwam de bal van rechts goed voor de doelmond, keeper Harteloh wist in eerste instantie het gevaar te keren, maar de bal werd weer ingeslagen en toen was het Wijvekate, die met een noodgreep de bal uit het doel hield. Dit kostte Asiento een strafbully, die werd omgezet in een doelpunt.

Ondanks een voortdurende druk op de CHC-verdediging bleef de stand tot de rust ongewijzigd.

Na de thee ging CHC uit een ander vaatje tappen en toen kwamen verschillende zwakke punten in de Asiento-verdediging te voorschijn. Wijvekate, die voor de rust een verdienstelijke partij had gespeeld, kon het hoge tempo niet volhouden en werd voortdurend door CHC's snelle linksbuiten omspeeld, waardoor gevaarlijke situaties voor het Asientodoel werden geschapen. Bunte wist echter, bijgestaan door Lubbers en Van Ierland, het gevaar steeds te keren.

Op de andere vleugel moest Van Bremen ook enkele malen zijn meerdere erkennen in de rechtsbuiten, doch de voorzetten van beide vleugels waren of ietwat onzuiver, of werden in de kiem gesmoord. Een ons inziens te zware straf werd Asiento opgelegd bij een CHC-aanval. De hieruit voortvloeiende strafbully werd door CHC's De Wit, vermoedelijk opzettelijk, niet benut. Van de spaarzame Asiento-aanvallen liep het grootste gedeelte in de buitenspelval dood. Het spelpeil zakte nu belangrijk, want de vermoeidheid had van de over het algemeen niet meer zo jonge spelers deed zich gelden. Asiento's verdediging drong ook op, en zo kon het gebeuren, dat de meerderheid van de spelers was samengedrongen op een strook van nauwelijks tien meter, hetgeen de verrichtingen natuurlijk niet ten goede kwam. Asiento mocht uiteindelijk nog tevreden zijn, toen bij de stand van 1—0 voor CHC werd afgefloten. Dit was de zoveelste ontmoeting tussen de bevriende clubs, die met deze score eindigde.

—:—

Moskou. — Het Russische persbureau, Tass, heeft gemeld, dat Russische geleerden een batterij hebben gemaakt, die zonne-energie omzet in elektrische energie.

Nouvelle van A. Defresne als Boekenweek-geschenk

Amsterdam. — Tijdens de komende Nederlandse Boekenweek, te houden van 1 tot 8 maart a.s., zal aan het kopend publiek wederom een geschenk ter hand worden gesteld. De keus is ditmaal gevallen op „Het Gehucht", een novelle van A. Defresne, die vorig jaar tegelijk met professor Presser's „Nacht der Girondijnen" werd bekroond. Het verhaal vertelt de gebeurtenissen zoals die zich, naar aanleiding van de jaarlijkse kermis, in een klein dorpje afspelen, en die aan elkaar geketend zulk een dreiging gaan vormen, dat ze tenslotte leiden tot de ondergang van het gehucht. Het boekje verschijnt in een oplaag van 150.000 exemplaren. Hoewel dit jaar de naam van de schrijver geen geheim meer is, is er toch ook aan dit nieuwe geschenk een prijsvraag verbonden. Deze keer zal het er om gaan, namen en titels van vroegere leesweekgeschenken juist en in de juiste volgorde in te vullen.

De gedichtenbundel voor de jeugd, die voor de negende maal wordt uitgegeven, heeft deze keer de naam „De Muze vertelt" meegekregen. Aafjes, Bredero, De Genestet en Han Hoekstra, om maar enkele van de dichters te noemen, hebben er in bonte rij hun medewerking aan verleend. Tevens is men nu de eerstvolgende jaren uit de brand, waar het het bedenken van een nieuwe titel voor de jeugd-gedichtenbundel betreft. De muze immers kan (ons) voorlopig nog veel meer vertellen..

De boekengids, die na 25 februari alom in de boekhandel verkrijgbaar zal zijn, is ook nu weer in een algemene en een r.k.-editie verschenen. Het boekje bevat behalve de gebruikelijke aankondigingen van pas verschenen of pas opnieuw verschenen uitgaven, artikelen van dr. C. van Rijsinge, Jaap Romein, Antony van Kampen, en Joh. W. Eekhof, benevens enige bijdragen over Wonen en Woning, de cursus Openbaar Kunstbezit en de biografie.

De officiële openingsavond van de Boekenweek vindt plaats op vrijdag 28 februari in de Stadsschouwburg te Amsterdam.

Daar zullen Mary Dresselhuys en Han Bentz van den Berg Shaws „Dorpsvrijage" spelen in de vertaling van A. Viruly, en Kitty Jansen, André van den Heuvel en Allard van der Scheer „Hoe hij loog tegen haar echtgenoot", van dezelfde auteur, en in de vertaling van Remco Campert. Metten Koornstra ontwerpt de versiering voor de zalen en foyers van de Stadsschouwburg, wanneer daar, in de nacht van de 28ste, het traditionele Schrijversbal zal worden gehouden. H. M. de Koningin hoopt de feestavond te kunnen bijwonen. Voorts houdt de CPNB zich op het ogenblik met vele andere activiteiten onledig, al zijn die dan misschien iets minder spectaculair.

Na onderhandelingen met de algemene Nederlandse Bond van Leesbibliotheekhouders heeft men besloten, de leesweek en de boekenweek te laten samenvallen. Wel zal dan nog in de herfst door de houders van leesbibliotheken, voornamelijk op het platteland, een „lees óók eens"-actie worden gevoerd.

Voorts worden in fabrieken zowel als op middelbare scholen lezingen gehouden en lees-uren georganiseerd, waarbij dichters en schrijvers over eigen en andermans werk vertellen. Van de vijftig best- verzorgde boeken van 1957 zal, dat is inmiddels al vanzelfsprekend geworden, weer een tentoonstelling worden georganiseerd.

PRINSES in SURINAME

(Vervolg van pag. 1)

melijk vandaag een dubbele feestdag, omdat het jongste zusje van de hoge gaste in het verre Soestdijk haar verjaardag vierde. En de bewoners van Paramaribo waren beslist niet van plan deze verjaardag ongemerkt te laten passeren. Met drommen tegelijk was men dan ook al vroeg komen opzetten naar het ruime Gouvernementsplein, waar prinses Beatrix om acht uur precies een defilé zou afnemen van de Troepenmacht in Suriname en het Surinaamse politiekorps. Het was een stralende morgen en de ontelbare vlaggen wapperden vrolijk in de zachte wind, die een geslaagde poging deed de warmte van de komende dag op een afstand te houden. Daar de scholen gesloten waren en de landskantoren later zouden beginnen, waren de straten omzoomd met een opeengepakte menigte, die ook hier reeds lang te voren aanwezig was om dit toch altijd weer veel publiek trekkende evenement van nabij mede te maken.

Nadat de prinses had plaats genomen op het podium en de commandant zich had gemeld, ving het defilé onder commando van lt-kolonel J. Raaymakers aan. Voorafgegaan door de militaire kapel, die tintelende marsmuziek speelde, volgden de manschappen van de troepenmacht in Suriname, stram voorbij marcherend met het hoofd naar rechts gericht. Ook de manschappen van de Surinaamse politie maakten een kranige indruk, gevolgd door het gemotoriseerd gedeelte.

Eer aan de Gevallenen

Na afloop van het defilé begaf H.K.H. zich te voet naar het monument voor de gevallenen, dat in 1950 nabij de Waterkant werd opgericht door de Bond van Surinaamse Oorlogsveteranen. Het is een eenvoudig monument, dat men echter niet gemakkelijk ongemerkt zal passeren, omdat het juist in zijn eenvoud zeer doeltreffend is. In 1955 werd een vaste krans in brons bevestigd ter ere van Harry Voss, die door zijn heldhaftig sterven in de herinnering voortleeft en posthuum werd benoemd tot Ridder in de Militaire Willemsorde.

De gouverneur en de direkteur van het kabinet begeleidden Hare Koninklijke Hoogheid en haar gevolg, terwijl bij het monument ter begroeting aanwezig waren dr Ferrier, kolonel Boer en de Statenvoorzitter dr Axwijk. Rondom het monument stonden opgesteld verschillende civiele autoriteiten, deputaties van de Troepenmacht, oud-strijders en Korea-vrijwilligers, alsmede de Militaire Kapel, die na aankomst van het hoge gezelschap het Surinaamse volkslied speelde. Aan de voet van het monument legde Prinses Beatrix een krans neer, welke haar door haar adjudant, kapitein luitenant ter zee P. J. S. de Jong, was overhandigd. Met deze kranslegging eerde de prinses hen, die ver weg van hun vaderland hun trouw aan het Koninkrijk met hun leven hadden bevestigd. Het was een treffend ogenblik deze jonge vrouw, voor wie de ernstige kanten van het leven toch nog verborgen zullen zijn, met hoeveel ernst zij zich dan ook op de haar wachtende taak mag voorbereiden, in diepe aandacht te zien luisteren naar de koraalmuziek en te weten, dat ook haar gedachten een ogenblik verwijlden bij de dappere mannen, waarop de Surinamers te recht zo trots zijn.

Naar Raad van Ministers

Gedurende een kort ogenblik trok H.K.H. zich vervolgens terug in het paleis van de gouverneur om daarna, wederom te voet, een korte wandeling te maken naar het departement van Algemene Zaken, waar de Raad van Ministers zetelt. De prinses heeft hier een vergadering van de Landsregering meegemaakt, terwijl het gevolg gedurende de ontvangst door de Regering van Suriname in de kamer van de minister-president verbleef. In deze korte bijeenkomst had de prinses hier, evenals op Curaçao gelegenheid de Surinaamse ministers apart te ontmoeten en in een rustige omgeving te praten over dit voor haar gloednieuwe land.

Bezoek aan Staten

Na het bezoek aan de ministers begaf de prinses zich naar de boven het departement van Algemene Zaken gelegen lokaliteiten van het Statencollege, waar de 21 volksvertegenwoordigers aan haar werden voorgesteld. Na aankomst in de Statenzaal heette de voorzitter der Staten H.K.H. met een kort woord welkom, waarna gedurende korte tijd in de koffiekamer werd verbleven. Ook hier was in een rustige omgeving voor haar gelegenheid tot het inwinnen van inlichtingen en tot een enkel persoonlijk gesprek, waartoe bij de vele officiële gelegenheid in het programma toch eigenlijk nooit een goede gelegenheid is. De commissie van in- en uitgeleide bestond uit de ondervoorzitter der Staten en alle fractieleiders van dit college.

Belangstelling voor de jeugdzorg

Korte tijd later vertrok de prinses van het Gouvernementshuis, ditmaal per auto en in gezelschap van de minister van Sociale Zaken, de heer P. A. R. Kolader, en de distrikts-commissaris van Paramaribo, mr F. J. H. Barend en hun echtgenoten, voor een rit langs diverse instellingen van jeugdzorg. Allereerst bezocht zij het Jeugdcentrum van de Evangelische Broedergemeente, waar zij werd begroet door ds H. P. Schouten, jeugdpredikant. Dit jeugdcentrum is speciaal ingesteld om de zogenaamde niet-georganiseerde jeugd op te vangen. Het centrum bevat een grote zaal met biljart en tafeltennis en een gymnastieklokaal, waar tevens filmvoorstellingen en toneelopvoeringen kunnen worden gegeven. Er zijn voorts moderne kleedkamers met douches aanwezig, zomede enkele sportvelden, waaronder een voetbalveld van internationale afmetingen met avondverlichting. Gewerkt wordt vanuit de achtergrond van het Evangelie. Het Evangelie vormt de basis van het streven van de E.B.G., doch het Jeugdcentrum staat open voor jongeren van alle gezindten. Tijdens het bezoek van H.K.H. werd door de jeugd druk gebruik gemaakt van de gelegenheden, die het Jeugdcentrum hun biedt.

Daarna werd het centrum van de katholieke missie te Zorg en Hoop bezocht, waar de prinses werd begroet door mgr Stephanus Kuypers C.ss.R., Apostolisch Vicaris van Suriname. De missie te Zorg en Hoop, een der nieuwe villawijken van Paramaribo, bestaat uit een complex zeer moderne gebouwen. Men treft er aan twee lagere scholen, twee Mulo-scholen, een kleuterschool, alsmede een kerk, die de aandacht trekt door de zeer moderne architektuur en het klooster der Zusters van Roosendaal. De prinses heeft het interieur van de kerk van de H. Familie bezichtigd, dat, zoals reeds aan de buitenkant doet vermoeden, zeer modern en licht is gehouden; vooral werd ook rekening gehouden met de gewijzigde liturgische inzichten.

Bijzonder aantrekkelijk mag het kleurige ceramiek, voorstellende de H. Familie worden genoemd, dat aan de buitenkant werd aangebracht en enig is in Suriname. Nadat de prinses een kort bezoek aan de op 1 februari geopende Mulo-school van de Fraters van Tilburg heeft gebracht, verbleef zij nog bij de kleuters van de Kleuterschool, welke wordt geleid door de Zusters van Oudenbosch.

Naar de creche

Vervolgens werd gereden naar het Hindoestaanse Internaat Arya Dewaker, waar zij het weeshuis „Swami Dayanand", waar een vijftigtal kinderen is ondergebracht, opende. Aan het slot van de rondrit werd een bezoek gebracht aan de creche, waar zij werd welkom geheten door de voorzitster van de vereniging van de belangen van de creches. Teneinde de werkende vrouwen de gelegenheid te bieden haar kinderen tijdens haar werkuren op een veilige plaats onder te brengen, werd door de Stichting voor Liefdadigheidsdoeleinden in 1950 een kinderbewaarplaats geopend. Op het ogenblik brengen dagelijks ruim tweehonderd kinderen hun dag in de bewaarplaats door; daar helaas steeds vele kindertjes weer moeten worden afgewezen, werd het noodzakelijk een nieuwe creche bij te bouwen, welke de volgende week door H.K.H. zal worden geopend. De voeding wordt kosteloos verstrekt door 's Lands Weldadigheidsgesticht, terwijl van gouvernementswege regelmatig geneeskundige contrôle der kinderen plaats vindt.

—:—

Warschau. — Twee mensen zijn omgekomen en tien gewond doordat een trein een autobus met dertig mijnwerkers op een bewaakte overweg heeft gegrepen, aldus heeft het Poolse persbureau, PAP, zondag uit Katowice gemeld. De slagbomen gingen te laat dicht, waardoor de autobus tussen de bomen en op de spoorlijn in de val zat.